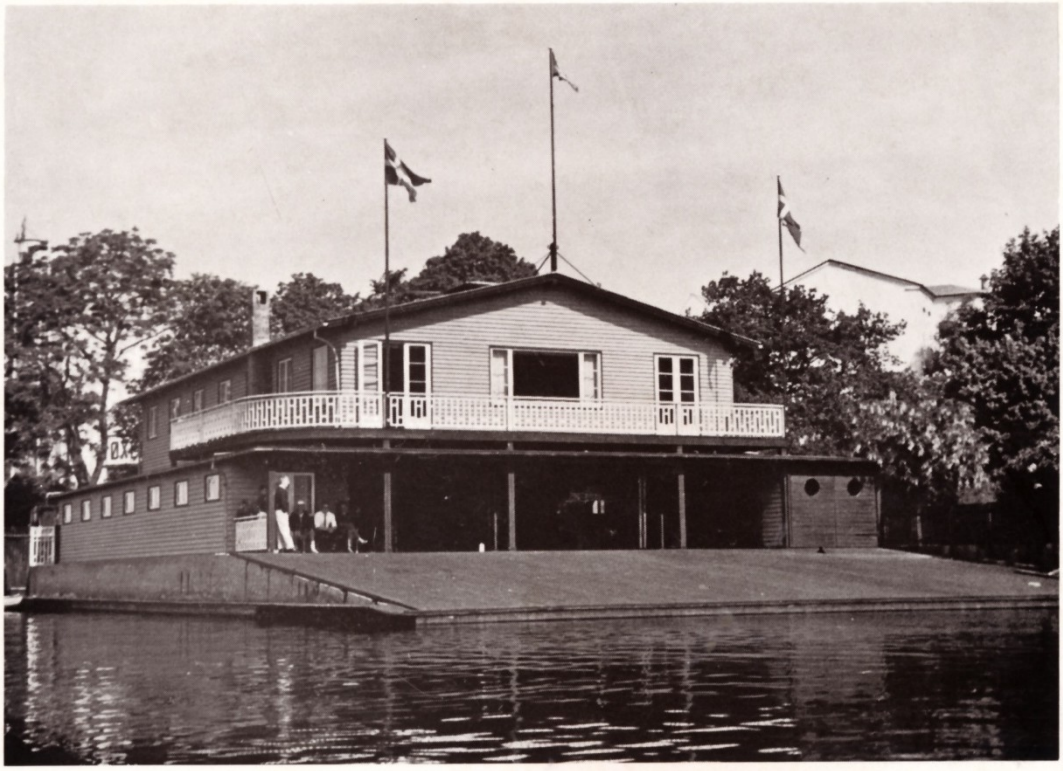

1894
1969

SVENDBORG ROKLUB

SVENDBORG
BANK
A K T I E S E L S K A B
KLOSTERPLADS 2 . TLF. 213121

— den lokale bank

Suset fra Svendborgsund

Mel.: Mandalay . . .

Er der noget vand i verden — ja. på hele klodens rund
skabt så herligt, fint og friskt, så skønt og sjovt som Svendborgsund!
Her er hav og himmel, lys og luft om strand og bøgelund.
Det kan ikke fejle, at Vorherre her har gjort et fund.
Her er sol og salten sø,
hist en odde, her en ø,
her er sand og strøm og regn og blæst for både mand og mø.
Prise må af hjertens grund
morgengry og aftenstund
den, som er så lykkelig at fæste bo ved Svendborgsund.

I den oldtid, som vi kalder grusom, grå og gold og kold,
fandt vor forfamilie ved sundets kyster skærm og skjold.
Mutter sendte bare fatter ud at fiske middagsmad,
og alt godt fra havet var der, de åd østers frisk fra fad.
Klædedragten let og net,
hun korset og han kasket,
modekongen Arild fluks lancerede hvert sæt komplet.
Man var i sin hytte glad,
hus og hjem med hyttefad,
bolignød ku' man ved sundet den gang bare pytte ad.

Forhen pigen stod på bredden og beundrede sin helt,
der med blink i øjet kløved' bølgen blå i sund og bælt.
Nu er kvinden også ligemand på dette våde felt,
at hun får sin halve part af luft og vand er helt reelt.
Hun har passet nål og tråd,
og nu har hun ret og råd
til at nyde liv og sundhed og bemande konebåd.
Søen giver flugt og fart,
den gør pigen sød og smart,
at hun bliver vores ven og kammerat er da så klart.

Der er intet vand i verden — ja, på hele klodens rund
skabt så herligt, fint og friskt, så skønt og sjovt som Svendborgsund!
Her er hav og himmel, lys og luft om strand og bøgelund.
Det kan ikke fejle, at Vorherre her har gjort et fund.
Svendborgsund, dit navn og ry
flyver over land og by,
og din tusindårs og minderige strøm er altid ny.
Derfor pris af hjertens grund
morgengry og aftenstund
hver, som er så lykkelig at fæste bo ved Svendborgsund.

Orloff.

Forord

Det var redaktionssekretær Valdemar Orloff, der sammen med prokurist Åge Thomsen for 25 år siden skabte tradition ved at udgive et jubilæumsskrift, der omhandlede Svendborg Roklubs første 50 år.

Dette skrift er i dag allerede gået over i klubbens historie som et både morsomt og vigtigt dokument, og det var da også tanken med dette 75-årsskrift.

Det er lykke at stifte bo ved Svendborgsund, hedder det i digtet af V. Orloff, og det mener de fleste af klubbens medlemmer selv i dag. Vi kan takke tidligere klublederes evner til at se fremad, at Svendborg Roklub i dag har så smukke ydre rammer om rosporten.

Derfor har vi her i dette jubilæumsskrift forsøgt at give et billede af de mennesker, der hjalp klubben igennem »fødselsvanskelighederne«. Dette tilbageblik til klubbens tidlige år er både morsomt og interessant. En lille beretning kan selvfølgelig aldrig erstatte et 75 års liv som roer. Det er ikke muligt på nogle få sider at løfte sløret for alle de forskellige sider af klublivet, men vi forsøger her kortfattet at give romedlemmerne af 1970 et indblik i de hændelser, som har skabt grundlaget for en let tilværelse for Svendborg Roklubs medlemmer.

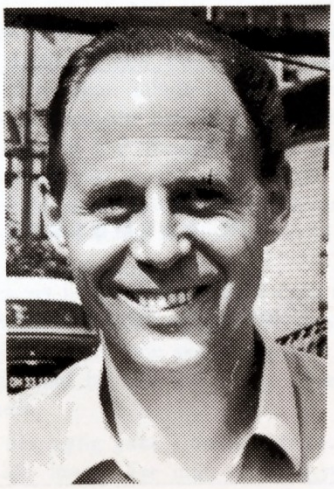

Måske vil mange af klubbens begivenheder være minder for nogle, mens skriftet vil få enkelte til at opdage nye sider ved klubben.

Jeg vil til slut rette en tak til dem, der har hjulpet med at samle klubbens historie i dette skrift, og til de annoncører, der har været med til at skabe det økonomiske grundlag for udgivelsen af 75-års skriftet, der uden al tvivl vil gå over i Svendborg Roklubs historie som et vigtigt dokument.

PER BUSK

Hilsen fra

»SVENDBORG-STUEN«

Møllergade 32 . Svendborg

Hilsen fra RADIO

Svend Frederiksen

KORSGADE 6 · SVENDBORG · TLF. 21 00 03

Cyclecompagniet

KØKKENUDSTYR . BELYSNING . EL-ARTIKLER
CYCLER . MØBLER . LEGETØJ

Brogade 30-32 . Svendborg . Tlf. 21 27 40

— DET ER OS MED

DEJLIGT — BILLIGT

GARN

KIG IND I

JYDSK Trikotage

BROGADE 33 . SVENDBORG

TISSOT

Ejnar Sørensen

ure - optik

Banepladsen . Svendborg . Tlf. 21 05 31

HELMER thomsen

MØLLERGADE 10 . SVENDBORG
TLF. 21 04 83

SE DET NYE hos

THORUM

GULDSMEDEMESTER

Møllergade 31 . Tlf. 21 12 92

K. RASMUSSEN

CIGARHANDLER

Møllergade 10 . Svendborg . Tlf. 21 09 18

Den første klubbåd i vandet 1. marts 1888

Mange roere med hjertet på det rette sted har sikkert sendt en venlig tanke til klubbens stifter, H. P. Henriksen, da de den 12. april 1969 var samlet i klubhuset. Det var netop den dag for 75 år siden, hvor denne mand kunne se flere års slid blive belønnet. Svendborg Roklub var en realitet!

Klubben blev stiftet i de glade halvfemser, og måske netop det er grunden til det uopslidelige humør, klubbens medlemmer altid har haft ry for at være i besiddelse af. Det fik man yderligere bekræftet, da klubhuset på jubilæumsdagen var ved at revne af glæde og godt humør, der kom fra de mange gæster og medlemmer, der var samlet på den højtidelige dag.

Det blev en ung mand på 21 år, der i 1888 gjorde svendborgenserne opmærksomme på, at man ikke kunne bo i en by med så rige muligheder for at dyrke rosport — uden at der fandtes en klub. Skønt H. P. Henriksen lige var flyttet til byen, var et af de første mål, han satte sig, at få startet en roklub. Som H. P. Henriksen senere udtrykte det i et tilbageblik: »Med min rodragt som den kæreste del af min bagage, blev jeg meget skuffet over at komme til Svendborg for at se, at der på et sted, hvor naturforholdene er således, at rosportens vuggegængere kunne have gået der, endnu ikke fandtes nogen roklub«.

Den første spæde begyndelse blev gjort som en underafdeling af Sportsklubben, og det lykkedes virkeligt med megen møje og besvær at skrabe 350 kr. sammen til roafdelingens første båd. Den 1. marts kunne den første båd mærke Svendborgsunds skvulpende bølger, men det var desværre ikke nok til at fastholde interessen hos de kun 20 medlemmer. Et meget lille bådeskur var nogle år i forvejen blevet rejst på »øen«s østspids (den nuværende oliekaj), men glæden ved dette skur dalede i takt med medlemstallet. Trods modgangen gav H. P. Henriksen ikke op, og sammen med J. P. Baagøe fik man endnu engang samlet det magiske medlemstal på 20. Den 12. april 1894 blev der holdt stiftende generalforsamling, og endelig var Svendborg Roklub blevet til virkelighed.

Det varede ikke ret længe, før klubbens egne både kunne sættes i vandet, og man indledte samtidig en tradition, at alle bådenes navne skulle begynde med S. Således kender man fra den tid »Sif«, »Svend«, »Stella« og »Smut«.

Derefter kom der rigtig gang i medlemstilgangen, og det varede ikke længe, før man så småt måtte tænke på at få et andet tilholdssted. Havneudvalget kunne anvise klubbens medlemmer et sted ved »Hudes Plads« på Nordre Havn, og igen blev problemet med byggemateriale løst hurtigt ved en enorm velvilje fra J. P. Baagøe.

Klubbens medlemmer smøgede ærmerne op og gik igang med at bygge et »rigtigt« bådehus, som man den 19. august tog i brug ved en lille åbningshøjtidelighed.

Jubilæumsbogen fra 1944 beretter herefter om nogle meget sjove vinteraftener, hvor Borgerforeningen stod på røde pæle. Det var revuernes tid, og hverken musikere eller skuespillere behøvede man at hente udefra, for dem havde klubben selv i form af medlemmer.

Selv om humøret blev holdt oppe med underholdning, revuer og whistspil, var det dog med en klump i halsen, at medlemmerne ved sæsonstarten den 16. april måtte tage afsked med klubbens stifter og formand, H. P. Henriksen. Formanden havde fået en god stilling i en anden by — og var heller ikke blandt de mest muntre ved afskeden.

I stedet kom toldassistent F. D. Bang til at overtage formandsstolen. Han hørte til et af de mere tilbageholdende, men pligtopfyldende mennesker, der kun brummede faretruende under overskægget, når et af disse kjolebeklædte væsner vovede sig inden for klubbens vægge. 1895 var netop det år, hvor de første af dette køn fik en åre i hånden, og for enkelte af disse nybagte ropiger blev det vist til lidt mere. Et par forlovelser fulgte naturligvis i farvandet, men mere end en formandsbrummen blev det vist aldrig til.

F. D. Bangs »regeringsperiode« varede kun i 2 år. Toldassistenten blev forflyttet til Århus. Heldigvis var dr. C. P. Hedegaard netop blevet meldt ind i roklubben kort efter, at han var flyttet til byen, og man blev hurtigt enige om, at det måtte være ham, der skulle være klubbens formand. C. P. Hedegaard forstod at sætte skub i roningen. Han var vist lidt af en diktator, men det gjorde knap så meget, når han var så dygtig, som det viste sig at være tilfældet. Det gik i den kommende periode strålende på rosportens område, men ligesom sin forgænger havde han det lille problem med ropigerne. Han tålte dem dog, men som aktive roere mente han slet ikke, at de duede. Rosport er ikke noget for kvinder, sagde han tit.

C. P. Hedegaard havde også problemer af anden art, der forstyrrede hans æstetiske øje. Det var disse hersens fangelignende rodragter, som man bestemt

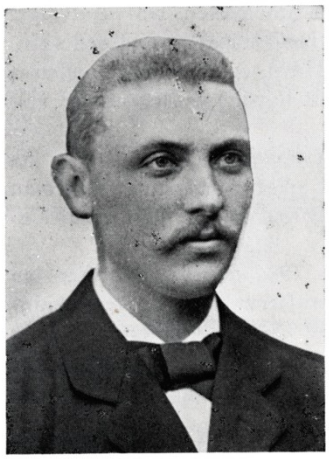

H. P. Henriksen

F. D. Bang

C. P. Hedegaard

ikke kunne være bekendt at optræde i til stævner rundt om i landet. Meget psykologisk rigtigt bad medlemmerne ham finde en anden klubdragt, og så blev der aldrig talt mere om denne ting. Med eller uden formandens gode vilje blev disse dragter dog kendt over det meste af Danmark, og omtale i de forskellige dagblade var ikke mere noget ukendt fænomen, når roerne fra Svendborg stillede op til stævner.

Således skabte det røre i de »fynske Tidender«, da flere af klubbens medlemmer nåede en tur rundt om Fyn i 1902. Året efter var det de bayerske »læskedrikke« i vort sydlige naboland, der fik medlemmerne eller rettere langtursroerne til at nå helt til Hamburg for at få tørsten slukket. Disse ture var noget, der satte gang i roningen, store stævner løb af stabelen i de sydfynske farvande, og de store klubber fra hovedstaden blev efterhånden kendte gæster ved klubbens arrangementer.

Det var også under C. P. Hedegaard, at pokalen »Den evige Jøde« blev indstiftet, men der skete også andre revolutionerende ting. I 1901 bad havneudvalget roklubbens medlemmer om at fjerne bådeskuret, da man snart skulle igang med udvidelsen af Nordre Havn. Det syntes ved første øjekast at være en sørgelig meddelelse, men det betød ikke desto mindre vejen til noget bedre. Et større bådehus blev rejst på det sted, hvor klubhuset ligger i dag.

Efter 10 år som klubbens leder trak Hedegaard sig tilbage og overlod pladsen til fabrikant Martin Jensen, der dog kun var formand et par år, idet han i efteråret 1909 overtog en stilling i Berlin. Martin Jensen blev afløst af fabrikant Ejnar Halberg, der i en 14 års periode ikke alene bragte orden i klubbens økonomi, men også sørgede for store fremskridt på andre områder. Der var en pæn aktivitet i denne periode for rosporten, og trods utallige opfordringer trak Ejnar Halberg sig tilbage på generalforsamlingen i 1923. Han blev dog for sin store indsats gjort til æresmedlem af klubben. Derefter trådte næstformanden, tømrermester Lindhardt Rasmussen, et trin op i klubbens ledelse og blev siddende på denne øverste post i 10 år. Der skete i denne periode en yderligere fremgang på det kaproningsmæssige område, der var med til at gøre klubben kendt vidt omkring.

Konsul J. P. Baagøe-Riber som arvtager til »formandstronen« var ingen tilfældighed. Siden 1909 havde han siddet i klubbens bestyrelse og havde gennem bedstefaderen opnået en stor trofasthed og kær-

lighed til klubben. Svendborg Roklub kan selv i dag se beviser på denne mands uvurderlige arbejde for klubben, og allerede et år efter hans tiltræden kom der skred i forhandlingerne om et nyt klubhus. Byens daværende borgmester, E. Tønnesen, var sammen med formanden med til at bringe dette spørgsmål frem i den forreste række, mens de lokale blade bifaldt initiativet på det varmeste. En fest blev startskuddet til klubhuset, idet et overskud på 4.000 kr. dannede det første spinkle økonomiske grundlag.

Der var ikke noget at sige til, at der var fest og højt humør i klubben, da man på en dejlig solskinsdag den 3. juni 1934 kunne tage dette vidunderlige klubhus i brug. Borgmesteren holdt indvielsestalen og overdrog huset til roklubben. 35 år efter ligger det der stadig, og selv i dag kan man glæde sig over dets kønne beliggenhed.

Man kan levende sætte sig ind i, at det var med glæde og taknemmelighed, klubbens formand kunne takke byen og alle, der havde medvirket til, at SR's medlemmer fik et flot samlingssted.

Også den 10. juni 1934 kom til at stå i klubbens navn. Det var i forbindelse med jubilæums-idrætsdagen, hvor medlemmerne gik i procession gennem byen med J. P. Baagøe-Riber i spidsen. Resten af dagen var ellers forbeholdt det våde element, hvor SR havde samlet alle de fynske klubber til en dyst på Svendborgsund.

Dette var starten til mange dejlige sæsoner, der alle burde være taget med i dette jubilæumsskrift, hvilket dog vil føre for vidt. Jubilæumsbogen fra 1944 beretter om en enorm aktivitet. Ud for hvert eneste årstal indtil 1944 er der anført resultater fra rostævner rundt omkring i landet, og for de flestes vedkommende var det næsten altid blandt de bedste, SR's medlemmer stod anført. Denne bog slutter med et dejligt punktum i 1944, hvor klubben fik overrakt en gave på 5.000 kr. til hjælp til opførelsen af et weekendhus. Dette skete den 26. februar, og det var et bevæget øjeblik, da formanden i forbindelse med sit firmas 200-års jubilæum overrakte SR pengene.

Det var en rørende måde, hvorpå jubilæumsskriftets skribenter berettede om dette store øjeblik i klubbens historie, så det citerer vi her ordret: Man føler sin egen uformuenhed med hensyn til at udtrykke sin taknemmelighed på sit eget sprog. Det bliver kun til det ene lille ord: Tak. Men det kommer indefra. Det er så inderlig ment. Pænere kan det vist næppe siges.

Martin Jensen

Ejnar Halberg

Lindhardt-Rasmussen

Svendborg Roklub i krigsårene

Den 29. august 1943 var der ikke meget, der hed rosport i den sydfynske klub. Den tyske værnemagt havde indført undtagelsestilstand, men med lidt smidighed blev der indført en speciel ordning for klubben. Valdemar Husen henvendte sig til værnemagten, og man fik nu lov til at ro på strækningen Sct. Jørgens Kirke til Troense, og det dog kun i tidsrummet 18,00—20,00. Fredag den 24. september kom det endelige forbud mod lystsejlads og roning i alle danske farvande. Der blev hængt plakater op med forbudet, men alligevel overså et par dameroere opslaget, hvilket sikkert var en handling i trods. De kunne ikke undgå at se forbudet, og havde næstformanden, Aage Thomsen, ikke kaldt dem hjem pr. telefon, kunne der let have opstået en kritisk situation.

Det var en kort rosæson, men alligevel blev der roet som aldrig før. Besættelsesmagten skulle ikke afholde Svendborg Roklubs aktive medlemmer fra at dyrke deres sport, og der blev dette år sat en rekord på 58.317 samlede kilometer. Denne rekord er aldrig siden blevet overgået. Også året efter var man nær rekordtallet for roede kilometer. Man nåede her 57.000 km, og det på trods af mange restriktioner. Det var med til at bevise, at sammenholdet i klubben kun var blevet styrket i de mørke krigsår, og medlemstallet var stort.

Der blev kun holdt en enkelt fest i Borgerforeningen, hvor man startede allerede kl. 15,00 om eftermiddagen, så alle kunne nå at være hjemme før udgangsforbudets begyndelse kl. 21,00.

4 af klubbens formænd ved en venskabsmatch mod Rudkøbing i 1934

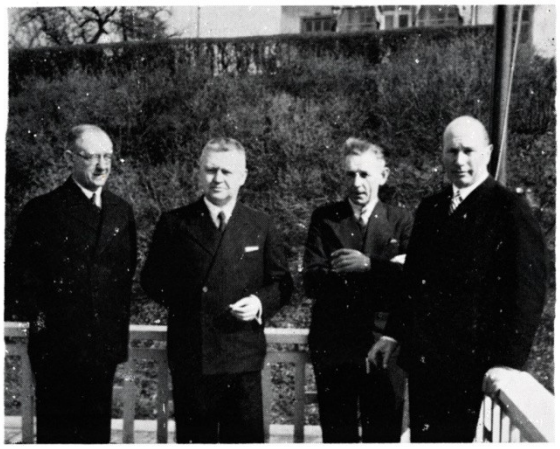

Også på landjorden blev der sat rekorder. Skårup Kro og Skovballe Kro var yndede mål for heldagsture til fods. Disse bestemmelsessteder viste sig at være godt valgt, da man ofte benyttede lejligheden til at få landevejsstøvet, der havde sat sig i halsen, skyllet ned.

Der måtte også andre aktiviteter end roning til for at holde klublivet igang, for det varede ikke længe, før den daglige rotid blev nedskåret til 45 minutter for hvert hold, så alle kunne nå at komme ud at ro.

En orienteringssektion og en skisportsafdeling holdt stiftende generalforsamling. Dette skete som en afdeling under Svendborg Roklub. Til bestyrelsen blev valgt Johs. Brems til formand, Marie Klug kasserer, Ole »Foska« Pedersen sekretær foruden Niels Peter Nielsen og Poul Hansen, til suppleanter blev valgt Ejner Rasmussen og Lisbeth Kjærgaard Petersen. Orienteringssektionen var den første, der så dagens lys, mens skisport først et stykke tid senere kom til. Sektionen blev i denne anledning omdøbt til Svendborg Roklubs ski- og orienteringssektion. 4 år senere blev denne afdeling droppet.

Den 4. maj kom befrielsen, men skæbnen ville, at to af klubbens medlemmer, fabrikant Otto Halberg og prokurist Harald Halberg, ikke kom til at opleve Danmarks glædesdag den 4. maj. Den 21. april blev de myrdet af tyske håndlangere. Disse to medlemmer havde begge gjort et stort stykke arbejde for klubben, og underretningen om, at de var blevet ofre for en sådan modbydelig handling, skabte stor sorg blandt medlemmerne.

Svendborg Roklub var ellers kommet godt igennem krigen. Mange klubber var blevet ødelagt af tyskerne, da mange klubhuse var blevet sprængt i luften eller ødelagt, fordi besættelsesmagten havde taget bådehusene til eget brug.

Befrielsen betød ikke, at man med det samme kunne gå i gang med uindskrænket roning. Justitsministeriets bekendtgørelse tillod kun roning og lystsejlads inden for nærmere bestemte grænser, da der stadig var en stor minefare.

Det er klart, at de lange krigsårs afslutning gav aktiviteten i klubben et ekstra skub. 1945 blev året, hvor der skete en masse. Således blev der en vældig debat på generalforsamlingen i 1945, hvor det igen var det svage køn, der var kommet ind i skudlinien.

Klubbens første »rigtige« bådehus

Et forslag om at begrænse kvindernes antal i bestyrelsen var noget, der satte sindene i kog hos den tids kvindesagskvinder, og forslaget blev til sidst nedstemt.

Når man idag ser en sådan livlig debat i byens lokale blad om et hus til ungdommen, kan man godt forstå, at ungdommen har grund til at være en smule sur. Allerede i 1945 deltog roklubbens bestyrelse i flere møder om, at der i tilknytning til idrætshallen, der snart skulle opføres, også skulle være et ungdommens hus. 750.000 kr. for hele projektet var mere, end byrådet den gang turde bruge til dette formål, men mon ikke byens nuværende ledelse ville have haft det en smule lettere i dag, hvis det var blevet gennemført?

For mange mennesker vil Sct. Hans aften 1945 blive husket. Det var første gang efter de mørke år, at bålene på denne aften fik lov til at flamme igen. Mange mennesker i Svendborg var samlet til roklubbens bål, og der var både stemning og glæde. Mange havde medbragt fyrværkeri, og en del engelske soldater deltog også i denne højtidelighed. Sct. Hansfesten blev indført i klubben for første gang i 1896, og gennem årene er denne aften blevet benyttet til at uddele hæderstegn, ligesom man også holdt bådedåb. Det var ikke kun roklubbens medlemmer, der var samlet på denne aften, men år efter år kom der stadig flere mennesker til festen ved Christiansmindestien.

1945 var også det år, hvor man gjorde et stort arbejde for at gøre rosporten populær og kendt. Således gik »Kong Tveskæg« efter den efterhånden kendte kanindåb i spidsen for et optog gennem byen, hvor man også havde et orkester med. Der var ingen grænser for propagandaaktiviteten. Reklamer i byens biografer, artikler i dagbladene og plakatsøjler med farvestrålende brochurer om rosporten var ikke noget ukendt.

Som så mange gange før deltog Svendborg Roklub også i børnehjælpsdagens arrangementer. Der blev bidraget med en sjov baljeroning og forskellige andre dystløb. Denne tradition har medlemmerne altid deltaget aktivt i, og mange af dem har både stået i pølsebod, solgt æbleskiver og i det hele taget hjulpet til med at skaffe de fornødne penge til dette formål. Sidste gang, SR hjalp til ved dette arrangement, var i 1968, hvor 20 roere klædt i dragter fra 1900-tallet var med i optoget gennem byen. Det var et virkeligt festligt syn, der kaldte smilet frem hos mange.

I 1946 fik klubben et medlemsblad med navnet »Lænseproppen«. Man havde først døbt dette blad »Ärerbladet« efter navnet på et tidligere blad, men da der fandtes en anden roklub, der benyttede dette

navn til deres medlemsblad, besluttede man at give det nye blad et andet navn. »Lænseproppen« blev et udmærket bindeled mellem klubbens medlemmer, men desværre blev dens levetid ret kort. For det første manglede man en redaktør af dette blad, men hovedårsagen til, at det måtte gå ind, var lavvandet i klubbens pengekasse.

Den 8. oktober skete der noget i Svendborg Roklub, som senere viste sig at blive af meget stor betydning for klubben. Foreningen Gamle Svendborgroere blev stiftet med det hovedformål at fungere som støtteforening og samtidig være en rådgivende forsamling. »Gamle Svendborgroere«s første formand blev fabrikant Martin Jensen. GSR har gennem hele klubbens levetid været et fantastisk økonomisk rygstød, og mange gaver og nye både er i tidens løb kommet fra denne forening. »Gamle Svendborgroere«s nuværende formand er snedkermester Harry Nielsen, der ved et kæmpearbejde og en dynamisk indsats har skaffet klubben mange penge, og det er i høj grad Harry Nielsens fortjeneste, at »Gamle Svendborgroere« samles igen år efter år. Foreningen GSR omtales også andetsteds, hvor Bertel Schmidt forsøger at give et billede af foreningens arbejde.

Da man i 1947 døbte en 4-årers inrigger navnet »Aage«, var der ingen af klubbens medlemmer, der var i tvivl om, hvad der gemte sig bag dette navn. Det var Aage Thomsen, der igennem 14 år havde siddet i bestyrelsen. Han er blandt andre et af de mennesker, man idag kan takke for, at klubbens historie er forholdsvis let at rekonstruere, da han igennem mange år sad som sekretær i klubben og noterede ned, så snart man rokkede med ørerne i klubben. Så slemt var det nu heller ikke, men alle detaljer var med, når han havde pennen i hånden. Aage Thomsen var også medstifter af GSR og var en overgang støtteforeningens formand. Han blev i 1958 udnævnt som æresmedlem både i Gamle Svendborgroere og Svendborg Roklub.

J. P. Baagøe-Riber

Der er vel næppe nogen, der kan være i tvivl om den enorme indsats, konsul Riber gjorde for klubben. Det er i høj grad hans fortjeneste, at rosporten fik

Damernes rodragt, som den brugtes omkring året 1900

så gode kår i Svendborg, og selv idag kan man undres over, hvor stort et arbejde han lagde for dagen. I 1948 sagde han dog stop og meddelte på generalforsamlingen, at han ikke længere kunne sidde på formandsposten. En beskeden mand helt igennem er den nøjagtige karakteristik af denne mand, der end ikke ville modtage nogen form for belønning for sit store arbejde for rosporten. Lidt anerkendelse modtog han dog bl. a. i 1935, hvor han som den første fik overrakt D.F.f.R.s hæderstegn i guld, ligesom han ved sit 50 års jubilæum blev udnævnt til æresmedlem af klubben. Sidste år døde købmand og vicekonsul Baagøe-Riber i en alder af 85 år, men roklubben glemmer aldrig de medlemmer og formænd, der virkelig ofrede noget på rosportens alter.

De arme kvinder, føler man sig næsten fristet til at sige, når man ser, hvordan herrerne i klubben ikke kunne lade det svage køn i fred. Det var desværre ikke på samme måde, som idag, at herrerne ikke kunne blive fra kvinderne, men derimod en utidig indblanding, der ikke have spor med det svage køns tiltrækning på de mandlige medlemmer at gøre.

Damerne syntes, mændene ville bestemme alt for meget, hvilket medførte, at 6 af klubbens mest aktive rosportspiger meldte sig ud efter et medlemsmøde i 1951. Der var også uoverensstemmelser om påklædningen, hvilket sikkert ikke havde spor med 70-ernes miniskørter at gøre. Man fandt dog frem til et kompromis både hvad roningen og påklædningen angik, hvilket SRs nuværende medlemmer idag sikkert slet ikke er så kede af.

I 1951 var Svendborg Roklub rammen om forskellige kurser. D.F.f.R.s langtursudvalg havde valgt Svendborgklubben til at stå som arrangører af et instruktionskursus, hvor der blev instrueret i kæntringsøvelser, og hvordan man skulle klare en sådan situation, hvis båden »foretrak« at blive våd på den forkerte side. Man havde nu alle muligheder for at kunne forebygge sådanne uheld i klubben, men alligevel skete der en beklagelig kæntring året efter. En kaproningsbåd, der ville passere Frederiksbroen, kæntrede på grund af den meget kraftige strøm, hvilket skabte en del røre i klubben. Man besluttede nu i klubbens ledelse, at det herefterdags skulle forbydes roere at ro under broen. Kæntringen i 1952 førte andre sikkerhedsforanstaltninger med sig. Inden sæsonens start, hvor vandet endnu er koldt, blev det således bestemt, at træning i outriggede både kun måtte være tilladt for trænede kaproere. Senere

Kong Neptun holder tale for kaninerne

er det yderligere blevet vedtaget, at roerne skal holde sig langs Christiansmindestien. Dette forbud bliver hvert eneste år debatteret på det kraftigste.

Roklubber i hele landet har ofte ry for at være eksperter i at arrangere fester. Svendborg Roklub må vel heller ikke betragtes som en undtagelse. Det ville være næsten umuligt at finde ud af, hvor mange gange i klubbens historie, korsetterne er blevet snøret ind, jakkesættet er blevet børstet en ekstra gang, og turen derefter er gået til klubhuset. Men én ting må man slå fast: det er ikke få gange. Man har altid kunnet finde en lejlighed til at trække i festtøjet. Enten det nu var Sct. Hans aften, sæsonstart, kanindåb, standerstrygning, kaproning, langtursroning, præmieuddeling, flidsstandere og km-nåle, hyldest til årets roer. Hvis ikke der var en lejlighed, så fandt klubbens evigt aktive festudvalg altid på et eller andet, for festes skulle der — og det blev der.

Øllet har altid fået lov til at flyde, når der er fest — og det ikke kun i roklubben. Enhver kender sin begrænsning, og det har ikke voldt de store komplikationer. En overgang var der dog fare for, at samtlige byens værtshuse måtte lukke på grund af roklubben. Man havde i huset ved Christiansmindestien fået en fast spiritusbevilling — og hvem ville ikke hellere sidde på balkonen i klubhuset og læske ganen end i et røget restaurationslokale? Det tog overhånd — naturligvis, og både for byens restauratører og klubbens renommé nøjedes man nu med at sælge spiritus ved klubbens fester.

Roerne satte prikken over i'et ved byjubilæet

Svendborg havde fødselsdag — 750 år. Det måtte fejres. Byen stod på gloende pæle i flere dage, og lige fra den tidlige morgen havde man det gode humør fremme. Roklubbens medlemmer var hele tiden med i den forreste række, og det gjaldt også de blomsterpiger og kaproere, der gik i spidsen for det optog, der marcherede ind på Høje Bøge Stadion. Der var også roere blandt den store menneskemængde i fakkeltoget og i skuespillerstaben, der om aftenen opførte det historiske spil »Kongen kommer«.

I havnen var der kanindåb, og det var SR, der sluttede denne fødselsdagsfest for byen med en ildregatta og eskadreroning. På denne aften var klubhuset for første gang badet i lys, hvilket var blevet anskaffet i dagens anledning.

Om det var 3 sjove bowlerhatte, der hjalp Svendborg Roklubs 2-årers inrigger til et danmarksmesterskab, skal være usagt. Men 5000 tilskuere syntes i hvert fald, at Børge Nufix Sørensen, Ib Jensen og styrmand Preben Aagaards pudsige indfald var noget, der satte kolorit på mesterskabsroningen; de heppede bravt på de skægge fyre, så det blev de stribede herrer fra Svendborg, der kunne rejse hjem med guldmedaljer i 1953.

Et mindre jubilæum fandt sted nogle måneder senere, da 7 af de ældre ropiger fejrede 25-årsdagen for accepteringen af damernes tilstedeværelse i klubben. Hilda Hansen og Nalle Nielsen fik ved denne lejlighed overrakt klubbens jubilæumstegn for medlemsskab i 25 år.

Indmarchen på Høje Bøge Stadion

60-årsdagen blev fejret med hiv og sving og...

Ufatteligt, at Borgerforeningens mure endnu ikke er revnet, og at gulvet ikke er tyndslidt. Med den fulde udfoldelse af de musiske evner og mangen en rock and roll på gulvet har roklubbens medlemmer gang på gang forsøgt at lægge gulsalen i ruiner. Et ihærdigt forsøg, men endnu er det ikke lykkedes. Den 12. april om aftenen var klubbens 60 års fødselsdag anledning til et af disse mange attentatforsøg, og fordums referater vidner ellers meget tydeligt om det store forarbejde, arrangørerne havde lagt for dagen.

Der hersker idag ingen tvivl om, at stemmebåndene var på vibrationernes yderste grænse, og så vidt det kan efterforskes blev der sunget ialt 12 sange under festmiddagen. Som ved alle klubbens jubilæer strømmede gaver også i overflod til klubhuset ved receptionen om formiddagen, og man ville sikkert ønske, at man kunne holde jubilæum hvert eneste år, da det uden al tvivl ville gøre SR til en af Danmarks rigeste roklubber. Desværre kunne man ikke gøre de mange mennesker jubilæumsminded hvert eneste år, hvilket måtte udlignes på anden måde. Året efter jubilæet havde klubben økonomiske tømmermænd, men det klarede man ved tombolaer på torvet og ved brandtomten ved Krøyers enke. Det gik efterhånden så godt, at det hvert år blev til et pænt overskud, som klubbens ledelse benyttede til indskud i en bådefond. Man gik heller ikke af vejen for lodseddelsalg og papirindsamling, da medlemskontingentet i SR altid kun lige har rakt til de daglige udgifter.

Byens sportsklubber fik i 1956 en idrætslæge, det var dr. Chr. Nielsen, og det var en foranstaltning, roklubben var meget glad for, dog havde klubben aldrig savnet en læge, idet dr. Peter Emil Jørgensen altid havde været særdeles velvillig, når der var brug for ham. Imidlertid ophørte lægeordningen igen i 1962, og det beklagelige er, at det var sportsmændenes egen skyld, da mange klubber gjorde alt for lidt brug af dette gode. Dr. Jørgensen trådte igen velvilligt til for roklubben. Men efter dr. Jørgensens død i 1965 har lægeproblemet været stort for klubben, der nu skal helt til Odense eller Kerteminde for at blive undersøgt, og da disse to læger har alt for meget at lave, kan det ofte være vanskeligt at få roerne undersøgt.

Svendborg Roklub var den første klub i provinsen, der tog lægevidenskaben i brug for at lade trænede kaproere undersøge. Allerede i 1898 blev roerne undersøgt af dr. Hedegaard, der var klubbens daværende formand.

»De otte«, der i 1928 atter fik dameroningen i gang i SR under Frida Poulsens (nr. 4 fra venstre) energiske arbejde. Fra venstre ses Anna Mortensen, Hilda Hansen, Karla Madsen, Frida Poulsen, Ida Nielsen, Nora Find, Sigrid Andresen og Misse Larsen

1956 var ikke et særligt heldigt år for bådene i klubben. Sæsonen startede med, at fireren blev ødelagt ved kredskaproningsmesterskaberne i Odense, hvor den løb på en pæl, der stod skjult under vandoverfladen. Det værste var dog, da »Victoria« fik en temmelig ublid medfart ved kaproningsstævnet i Rudkøbing. Båden blev på grund af det dårlige vejr fyldt med vand, så roerne måtte hoppe en tur i baljen og svømme i land. En fiskerbåd, der fungerede som dommerbåd, forsøgte at tage båden med på slæb, hvilket viste sig at være umuligt.

Et eller andet usædvanligt »kvikt hovede« fik den sjove idé, at man med fiskerbådens hejseværk skulle løfte båden om bord. Man bandt nu et tov om midterlangremmen ved et- og firer-sædet, og hejseværket blev nu sat igang. Langremmen kunne selvfølgelig ikke holde til den kolossale vægt, en fyldt båd har, og det meste af indmaden blev smidt udenbords. Da båden var hævet et stykke over vandoverfladen, faldt den ned igen med et mægtigt brag og ramte samtidig siden af fiskerbåden. Det var en temmelig ublid medfart, og det var et under, at Victoria nogensinde blev til båd igen. Repareret blev den dog, og det endda så godt, at den først sidste år måtte kasseres — 36 år gammel.

Klubben har i årenes løb haft mange gode rochefer, og selv om man ikke plejer at fremhæve nogen af disse mennesker, der altid får det hele til at glide, som det skal, kan man dog ikke lade være med at nævne Eskild Petersen, der i 1956 rejste fra byen. I formandens beretning fra den tid står der, at han ofrede al sin fritid i Svendborg Roklub og gjorde et så stort arbejde, at klubben derved sparede mange penge.

Det var også i året 1956, at Svendborg Havn bevilgede klubben en otterbro, hvilket roerne havde savnet længe. Havnen har i tidens løb i det hele taget været meget velvillig indstillet over for klubben, hvilket møblementet og gasradiatorer og mange andre ting i klubhuset vidner om.

På generalforsamlingen i 1957 overlod Carl Hybel formandsposten til værkfører Niels Peter Nielsen, der to gange tidligere havde været medlem af bestyrelsen. Carl Hybel havde også siddet i Svendborg Roklubs bestyrelse i 37 år, hvoraf de sidste 9 år som klubbens formand. 23 år som kasserer, inden han overtog ledelsen af klubben.

I 1958 blev han udnævnt som æresmedlem af SR. Carl Hybel døde i 1961, og man husker ham idag som et af de mennesker, der har gjort et virkelig godt stykke arbejde for klubben.

Svendborg Roklub havde fået overdraget at foretage den officielle åbning af rosæsonen 1957. Der var lagt op til det helt store, og man havde planer om, at det skulle ske, så man lagde mærke til det. Ingen mindre end arveprins Knud og TV's Gunnar Nu Hansen kunne gøre det, og man havde på forhånd fået at vide, at denne åbning skulle transmitteres i radioens »Aktuelt kvarter«.

Desværre måtte arveprins Knud melde afbud i sidste øjeblik, idet han skulle tage imod arveprinsesse Caroline-Mathilde, der kom hjem fra ferie. Imidlertid havde klubben sikret sig, at D.F.f.R.s nyvalgte formand, F. Aage Hansen, kom tilstede. Herved fik han sin debut på en fin måde på denne post.

SR skulle ved denne lejlighed døbe en ny firer, og man havde på forhånd bestemt, at båden skulle hedde Arveprins Knud. Arveprinsen gav imidlertid tilkende, at han helst så, at båden kom til at hedde Prins Christian, og det kom den til.

C. Hybel

Samme år den 15. juni modtog klubben en fane. Igennem tidernes løb var der blevet ansøgt både af redaktionssekretær Orloff og prokurist Aage Thomsen. Carl Hybel og Ole »Foska« Pedersen modtog denne dag fanen fra Danmarkssamfundet i Statsgymnasiets aula.

Svendborg Roklub kom på sin 65 års stiftelsesdag i besiddelse af en klubfilm i farver. Det var tricotagehandler Alex Jørgensen, der havde optaget, klippet og sammensat filmen, som vakte stor begejstring, da den blev vist efter standerhejsningen. Klubbens alt-

Aage Thomsen

Niels Peter Nielsen

Poul Pedersen

muligmand, Egon Juhl, der havde titler som rochef, kaproningschef, træner, materialeforvalter og meget mere, havde også optaget noget til klubfilmen.

Ved samme lejlighed blev der vist en film fra 1934, som fabrikant Otto Halberg havde optaget. Aage Thomsen skænkede i dagens anledning klubben en kopi af denne film.

Mest kendt var klubbens køkkenchef Signe Hansen nok for sine æbleskiver, som hun i over 20 år havde begejstret mangen en roer med. I 1959 sagde hun klubben farvel. Hun er ofte blevet kaldt »mor til alle Danmarks langtursroere«, for hvem hun altid stod på pinde. Hun var den første, der modtog dem, og den sidste, der sagde farvel, når flokken drog afsted.

Signe boede ofte hele sommeren i det lille værelse ud til slæbestedet og var der altid, når en sulten roer havde brug for hende. SR har altid været kendt for at være i besiddelse af nogle aldeles udmærkede køkkenchefer, og således skal også nævnes Elvira Jørgensen.

I 1960 deltog mange af klubbens medlemmer i en mindegudstjeneste i Egense Kirke. Den gjaldt bl. a. Bent Jensen, som i mange år havde været et særdeles aktivt medlem. Bent Jensen tog ud at sejle, men kom desværre ud med Hanne S, der sank ved Grønland i 1960.

Der opstod på den årlige generalforsamling i 1961 et stort problem, da Niels Peter Nielsen ikke længere ønskede at sidde på denne post. Ingen af de øvrige bestyrelsesmedlemmer ønskede at overtage hans plads, og det var nu op til generalforsamlingen at finde en. Det lod sig imidlertid ikke gøre, og det blev således vedtaget, at bestyrelsen skulle vælge en i deres midte.

Man troede nu, at alt var i orden, indtil der den 22. februar blev indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling, hvor Marie Klug måtte meddele, at man desværre ikke havde fundet et emne til denne post.

SR havde ingen formand, og først da sygehusinspektør Poul Pedersen blev foreslået, begyndte det at lysne. Han blev enstemmigt valgt.

Sæsonen 1962—63 bød på to grimme uheld for roerne. To af klubbens både blev ødelagt ved en hensynsløs sejlads fra henholdsvis en speedbåd og en fiskekutter. Det første uheld gik ud over »Kvik«, der blev sejlet ned af en speedbåd. Heldigvis skete der ikke mandskabet noget, da de så faren i tide og tog springet ud over rælingen. Føreren af speedbåden var ligesom roerne ikke i tvivl om, hvem der havde skylden, og han erstattede båden.

Det gjorde besætningen på en fiskekutter året efter derimod ikke, da de havde mere travlt med at se efter de garn, de satte, i stedet for at se fremad i sejlretningen. »Sct. Jørgen« fik en ublid medfart, og selv om der ikke burde have været nogen tvivl om skyldspørgsmålet, ville fiskerne kun betale $^1/_6$ af reparationerne. Det kostede de 5 roere hver 80 kr.

Den 3. april 1963 blev bestyrelsen indkaldt til et møde om idrætshallen i Svendborg. Der skulle arrangeres nogle fester, lodseddelsalg m. m. for at skaffe den fornødne kapital til den kommende idrætshal. SR deltog i det første arrangement, tivolifesten i Dronningemaen, hvor nogle af medlemmerne bl. a. solgte æbleskiver. Senere har medlemmerne også deltaget aktivt i lodseddelsalget, således var det med SRs hjælp, at klubben 6 år senere kunne få lov til at være med ved indvielsen af hallen, hvor nogle medlemmer deltog i indmarchen med klubbens fane.

Ved generalforsamlingen i 1966 mente formanden, Poul Pedersen, at 5 år på denne post måtte være nok. Han ønskede ikke at fortsætte, men blev dog endnu et år i klubbens bestyrelse, hvorefter vejen gik videre til Gamle Svendborgroere. Her fik han en plads i bestyrelsen. I stedet blev det klubbens nuværende formand, Per Busk, der tog plads i sædet efter at have tilbragt nogle år på næstformandsposten og som kasserer.

Samme år startede klubbens festudvalg med at holde klubaften hver tirsdag, hvilket i høj grad har været med til at styrke sammenholdet og kammeratskabet i de mørke vintermåneder. I dag er der mange, der samles hver tirsdag, hvor tiden går med at spille kort, skak, matador m. m. Der har også været vist film, diskussionsmøder og arrangeret besøg på byens forskellige virksomheder. Svendborg Bryghus har også været målet for sådanne besøg — og sikken en tilslutning. Ved sådanne lejligheder kan man næsten se samtlige medlemmer — og lidt *flere!*

Sct. Hans-festen 1967 fik et endnu mere festligt forløb end ellers, hvilket skyldtes 3 gamle roere, der var mødt op for at fejre 60-året for SRs første pokal. 3 herrer på 78 år, C. Stahlschmidt, Arnold Nyborg og Bastrup-Birk, vandt i 1907 på Fåborg Fjord Svendborg Roklubs første pokal, og det måtte fejres. De 3 havde sat hinanden stævne ved Sct. Hansfesten, hvor de fik overrakt en jubilæumspokal af Harry Nielsen. Pokalen var en gave både fra Gamle Svendborgroere og Svendborg Roklub. Pokalen blev senere udsat som vandrepokal ved kredsens efterårskaproning. Siden 1937 har disse roere hvert femte år været samlet Sct. Hansaften i SR, i begyndelsen alle fem, men Martin Jensen og Gunner Larsen faldt først fra, og i 1968 døde Bastrup-Birk.

Tanken om at kunne træne et sted, hvor man ikke blev forstyrret af andre både, har ofte været fremme. I 1968 rykkede kaproerne ud til Sørup Sø. Dette kunne lade sig gøre, fordi vi havde fået lov til at anbringe bådene i en lade nær ved søen. Det var ganske vist lidt besværligt, når bådene skulle bæres ned til søen, så i 1969 er vi derfor rykket nærmere, idet vi har fået lov til at lave et halvtag nede ved smeden, hvor bådene kan være, og takket være Sørupsmedens store gæstfrihed har vi fået gode forhold at være under. Selvfølgelig også takket være proprietær Jensen, Lehnshøj, der har givet tilladelse til at ro på søen.

Der har været dyrket andet end roning i klubben, orienteringsløb, traveture og bordtennis. Sidste vinter meldte alle kaproerne sig ind i Svendborg Atlet Club, hvor de sammen med medlemmerne dér dyrkede konditionstræning med vægte. Men gymnastikken er først og fremmest det, medlemmerne er gået ind for, og det dyrkes nu 2 gange om ugen i vinterhalvåret med stor tilslutning.

Det kommende motionscenter i Idrætshallen bliver således af meget stor betydning for kaproerne, der her ganske gratis kan få adgang til forskellige redskaber, som er temmelig dyre at anskaffe. Så mon ikke, at det betyder, at man i 1970 igen kan skabe nogle kaproere, der kan gøre sig gældende ved stævner rundt om i landet?

Jubilæumsroerne sammen med gamle Svendborgroere. — Fra venstre: Elias Haastrup, Per Busk, Arnold Nyborg, Børge Sørensen, Bastrup-Birch med pokalen, der blev vundet i 1907, Harry Nielsen og C. Stahlschmidt

Jubilæumssæsonen 1969

Sæsonen 1969 har været udbytterig med flere store begivenheder, bl. a. med dåb af 4 nye både til en værdi af næsten 30.000 kr.

Kaproerne har opnået så mange gode resultater, at man skal mange år tilbage for at finde noget tilsvarende.

Langtursroerne har med det fine vejr haft mange dejlige week-end ture og ferieture, og huset på Skarø har været meget flittigt benyttet.

Ligeledes har klublivet været godt. Medlemmerne har mødt flittigt op til de forskellige arrangementer, ligesom de ugentlige klubaftener har været godt besøgt.

Men af årets begivenheder har det først og fremmest været 75 års jubilæet, der har været det store højdepunkt, men Sct. Hans-festen har også været ud over det almindelige.

Klubben modtog på jubilæumsdagen den 12. april 1969 et helt overvældende antal gaver og hilsener.

Der var pengegaver fra: Svendborg Havn til nye møbler, Svendborg Bryghus, Sparekassen for Svendborg og Omegn, Elwin Hansen Tipsbladet, Harry Nielsen til nye bådestandere, Svendborg Bank, M. R. Jørgensen fra Esbjerg, Svendborg Gymnastikforening, Svendborg Sportsråd, Svendborg forenede Boldklubber og et gavekort fra Onsdagsholdet.

Derudover fik klubben yderligere chancen for flere penge, idet man fik ialt 10 stk. præmieobligationer, det var fra de fynske roklubber, D.F.f.R., D.I.F. og Svendborg Firmasport.

Der var nye gardiner til opholdsstuen fra Finn Hvid (Gardinmesteren), en kongelig vase fra Aage Thomsen, tinaskebæger fra Kajakklubben, 2 stk. gæstebøger fra Svendborg Badmintonklub og Fynskredsens langtursudvalg, duge fra festudvalget og askebægre fra vintergymnasterne. Der var nogle dejlige billeder fra klubbens første år fra redaktør Ib Boye, M. R. Jørgensen og Svendborgstuen. Der var malervarer fra malermester Gunner Pedersen og fra farvehandler H. D. Brandt. Og der var mange smukke blomster og mange telegrammer.

Svendborg Bryghus med øl og vand og Konservesfabrikken med vin sørgede for, at receptionen fik et særdeles fornøjeligt forløb.

Efter receptionen og standerhejsningen var der bådedåb, hvor borgmester Svend Aage Andersen døbte en 4-årers langtursbåd M. K. efter Marie Klug, og Harry Nielsen døbte den flotte gave fra Gamle Svendborgroere — en 2-årers inrigger — med navnet Wolle.

Som en dejlig overraskelse var der om morgenen kommet et brev fra Albanifonden om tilsagn om en ny båd til 7.500 kr.

Den store dag sluttede med fest i Svendborg Borgerforening med 100 deltagere. Der blev holdt taler af formanden for Dansk Forening for Rosport Carl Ettrup, borgmester Svend Aage Andersen, Svend Ebbe Kjær Larsen Svendborg Sportsråd, Harry Nielsen Gamle Svendborgroere, og Bibi Ingvar Andersen talte for damerne. Elwin Hansen, Tipsbladet, var en festlig toastmaster. Der blev uddelt to 25 års hæderstegn, til Arthur Jensen og Niels Peter Nielsen, Ture Grønlund Jørgensen fik D.F.f.R.s kaproningsnål i sølv, og Finn Edlefsen og Ebbe Rosenberg fik overrakt D.F.f.R.s langtursnål.

Ved den anden store begivenhed, Sct. Hans-festen, blev der ligeledes døbt to nye både. Direktør Knud Thorup, Albani Bryggerierne, døbte båden fra Albanifonden, en comb. toer u. st. og dobb. sculler, med navnet Albani. Den anden båd, en 2-årers langtursbåd, blev døbt med navnet Thurø af direktør Ruben Petersen, Sparekassen for Svendborg og Omegn, hvorfra vi havde modtaget et stort pengebeløb til jubilæet. Fynskredsens formand, S. A. Svanøe, var tilstede og omtalte det gode arbejde, der gennem årene var gjort i Svendborg Roklub. Samtidig benyttede Svanøe lejligheden til at takke direktør Knud Thorup for de 2 både, Albanifonden havde givet i Fynskredsen, idet Kerteminde tidligere på sæsonen havde døbt en båd fra Albanifonden.

Direktør K. Thorup døber »Albani«

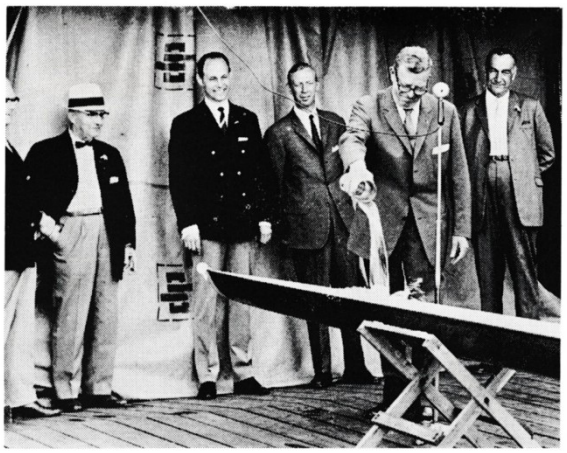

GLIMT FRA JUBILÆUMSDAGEN

Poul Vellejus, Fynskredsens langtursudvalg.
Henning Dalsgaard, D.F.f.R., Fynskredsen.
Frk. Lisbeth Kjærgaard-Petersen, Dansk Idræts Forbund.
Borgmester Svend Aage Andersen.
Borgmesteren døber M. K.
Snedkermester Harry Nielsen, Gamle Svendborg Roere.
Hans Anthonsen, Svendborg Firma Sport.
Harry Nielsen døber Wolle.
De nye både sættes i vandet.

HØIER Sport
GERRITSGADE 12
SVENDBORG · TLF. 21 28 32

THORBENSENs
Farvehandel
Svendborg . Tlf. 21 53 36

HAASTRUPs KAFFE
Tlf. 21 00 70

Hilda Hansens Boghandel
Brogade . Svendborg . Tlf. 21 04 09

H. I. KRØYERS ENKE
Møllergade 24 . Svendborg . Tlf. 21 00 27

Skal De have fest ude eller hjemme
– så **HOTEL TROENSE**
Tlf. 22 54 12

Kaproerne blev ikke på balkonen

Ved indvielsen af vort smukke bådehus for 35 år siden lød der advarende røster om, at bare roerne nu ikke nøjedes med at sidde på verandaen (balkonroere) eller i det smukke klublokale.

Men resultaterne i de følgende år har bevist, at der altid har været roere, der har gjort et stykke arbejde for at hæve klubbens renommé såvel udadtil som indadtil.

Det er i 2-årers inrigger (galajslaveløbet), klubben har fejret de største triumfer, hvor det er blevet til ialt 9 danmarksmesterskaber, et DM har vi vundet i letvægtsfirer i 1940, og som det største resultat vandt vi Nordisk Mesterskab i 1955 i Finland, ligeledes i letvægtsfirer.

Kaproning i de sidste krigsår og årene lige efter var næsten umuligt uden for Fyn, idet der ikke fandtes transportmuligheder for at få bådene fra landsdel til landsdel. Man måtte låne sig frem til både, og det siger sig selv, at det ikke kunne blive de store kaproninger, klubben kunne deltage i. Men der var inden for D.F.f.R. enighed om, at man under alle omstændigheder vil forsøge at holde det igang under en eller anden form, hvorfor man henstillede til klubberne, at de skulle sørge for, at medlemmerne gik i træning.

I anledning af klubbens 50 års jubilæum blev efterårskaproningen afholdt i Svendborg i 1944. Og der var efter forholdene meget fin tilslutning, ligesom der var mange tilskuere. Resultatmæssigt blev det ikke det helt store for klubben.

Der gik nogle år efter krigen, inden klubben rigtig kom igang igen med kaproningen. Man havde dog trænet flittigt med både gymnastik og løb. Og den ihærdige træning betød da også, at 1948 blev et begivenhedsrigt kaproningsår. Efter at have vundet to kredsmesterskaber i letvægtsfirer og i 2-årers inrigger deltog vi i danmarksmesterskaberne med 2-årers inrigger med Børge (Nufix) Sørensen, Erling Jensen og Ole (Foska) Petersen som styrmand. Roerne hjembragte mesterskabet til Svendborg efter samme taktik, de havde brugt i tidligere løb — hvor de ligger i hjul på modstanderne halvdelen af løbet, for så at tage 20—30 stærke (slæbere). Og modstanderne så derefter ikke mere til Svendborg, idet de som meget sikre vindere gik over målstregen. Efter hjemkomsten blev der holdt en lille festlighed i klubben for dem.

Med en ny mand på holdet genvandt vi mesterskabet året efter. Verner Hansen var kommet med i stedet for Erling Jensen, der var rejst fra byen. I modsætning til året før måtte der kæmpes hårdt for

Danmarksmestrene i 2-årers inrigger 1924: Georg Larsen og Th. Knudsen med Ingolf Johansen som styrmand

Danmarksmestrene i 2-årers inrigger 1930: E. Jørgensen og E. Pedersen med C. L. Nielsen som styrmand

Danmarksmestrene i letvægtsfirer 1940: Poul Olsen, Hartvig Olsen, Helge Knudsen og Knud Knudsen med Niels P. Nielsen som styrmand.

sejren, der blev vundet med $^{2}/_{10}$ sekund foran Sønderborg.

Holdet var nær aldrig kommet til start, idet det, der dengang hed matchudvalget, anmeldte holdet uden om bestyrelsens tilladelse. Bestyrelsen mente ikke, klubben havde råd til at deltage.

Efter at have tabt mesterskabet i 1950, hvor vi blev nr. 2, tilbageerobrede vi det igen i 1951 med de samme roere i båden.

Samme år vandt klubben en sculler til ejendom ved for 3. gang at vinde begynder sculler. Båden blev vundet af Ole Wanner Jensen 1948, Erling Nielsen 1950 og Hans Boss i 1951. Men først året efter fik vi båden, idet man inden for Fynskredsen og D.F.f.R. havde overset, at Svendborg havde vundet den for 3. gang.

Ved efterårskaproningen i Nyborg vandt vi vort første løb i otter, foran Odense og Nyborg.

I 1953, hvor Svendborg by havde 750 års jubilæum, hjembragte klubben igen mesterskabet i 2-årers inrigger. Denne gang havde Børge Sørensen fået to nye med i båden, Ib Jensen og Preben Aagaard som styrmand. Holdet blev meget populære vindere, idet de roede med bowlere på hovedet under hele løbet. At man i Svendborg værdsatte denne reklame for 750 års jubilæet, blev klart tilkendegivet, da roerne dagen efter var på rådhuset. Borgmester Ejner Halberg udtrykte en særlig glæde, som tidligere formand for Svendborg Roklub, at skulle hylde de gæve gutter med sejren. Borgmesteren fremhævede den morsomme og fikse idé, de havde haft med at ro sejren hjem med bowlere på, og som tak fik de hver en jubilæumssølvske. Bagefter blev de kørt tilbage til klubben i en blomstersmykket vogn, og der blev festet for dem. Formanden for bowlerklubben, restauratør Jeppesen, overrakte dem hver en bronzebowler.

Fra venstre: Børge Sørensen, Ole Pedersen, Verner Hansen. Danmarksmestre i 2-årers inrigger 1949

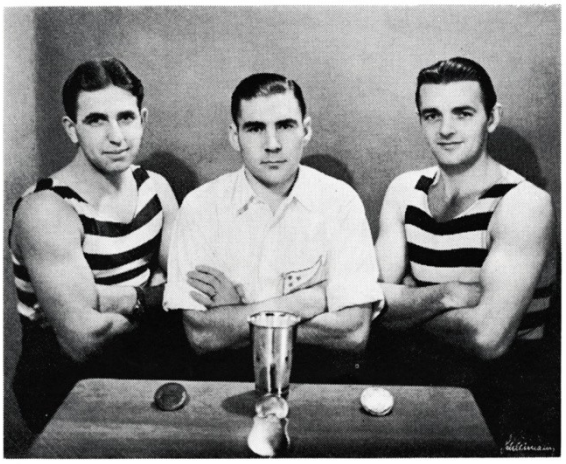

I anledning af klubbens 60 års jubilæum i 1954 havde vi fået tildelt efterårskaproningen. Kaproningsmæssigt gjorde vi os ikke særligt bemærket, til gengæld blev stævnet afviklet på aller bedste måde, alle løb gik på klokkeslet. Og man kan vist godt sige, uden at prale for meget, at Svendborg altid, både tidligere og siden, har afviklet disse efterårskaproninger meget præcis. Der er da heller ikke noget så trist som at stå og vente på løbene, når de ikke bliver afviklet til det fastsatte tidspunkt.

Den 30. juli 1955 er en dag, der i klubbens historie aldrig vil blive glemt. Det var netop den dag, 5 raske gutter i Pargas i Finland blev råbt frem på sejrsskamlen som vinder af det nordiske mesterskab i letvægts-firer. Svendborgroerne var den største overraskelse ved en international ro-regatta på Bagsværd sø, hvor udtagelsen til NM fandt sted. Efter at have været $^{3}/_{4}$ bådlængde bagefter Kalundborg og Københavns Roklub, var der ikke ret mange mennesker blandt de tusinde tilskuere, der levnede de 5 svendborgensere nogen jordisk chance, før styrmand Bent Nielsen pacede sine rokammerater frem til at yde en slutspurt, der først på målinien gjorde dem til vindere af løbet. Dette var en flot præstation, men intet sammenlignet med den, letvægts-fireren præsterede nogle uger efter i det høje nord.

Med store forhåbninger satte Hans Jørgen Buch, Erik Hansen, John Hansen, Palle Dybdahl og Bent Nielsen sig til rette i flyvemaskinen i København med kurs mod Åbo i Finland. Der var nerver på, og de 5 roeres træner. Egeskov Andersen, havde til flere dagblade udtalt, at han anså chancerne for et nordisk mesterskab for ret gode, hvilket ikke gjorde forbruget af tyggegummi mindre, mens de nedslidte negle var et tydeligt bevis på, at alt skulle sættes ind på at vinde. Hver eneste dag efter Bagsværd-succes'en havde de trænet på Svendborgsunds vuggende bølger, og roerne havde nu kun tilbage at sætte sig i båden og pløje vandet igennem på en af de finske søer. De blev gjort, og det endda på en så effektiv måde, at SR blev en overbevisende vinder ca. 4 sekunder foran den norske båd.

Nordiske mestre i letvægtsfirer 1955:
Hans Jørgen Buch - John Hansen - Bent Nielsen - Erik Hansen - Palle Dybdahl

Et citat fra et af de lokale blade dagen efter vidner tydeligt om, hvilken glæde sejren skabte i Svendborg. Under overskrifterne »Svendborgs letvægtsfirer vandt NM i Finland, sejren var en flot præstation af Svendborg, der var bagud«, stod der: »Fem raske gutter fra Svendborg skrev historie lørdag aften i Pargas i Finland. Ved at vinde et nordisk mesterskab øvede de den flotteste præstation i roklubbens historie — det var en præstation, som vi alle glæder os over. — Disse drenge, der ikke på forhånd var levnet ret store chancer, kæmpede som aldrig før. Fra at være et godt stykke bagud nåede de frem i forreste linie for derefter at lægge alle de øvrige bag sig. Sejren var sikker og fuldt fortjent. Vel var stilen ikke ovenud smuk, men den var effektiv, og det tæller jo også«.

Nok var der klapsalver til de gæve svendborgensere, da de stod på sejrsskamlen i Finland, men det var intet at regne mod den enorme jubel, der ventede dem på banegården i Svendborg. Flere tusinde mennesker var samlet i området omkring jernbanestationen, og bifaldet bragede dem imøde, da det første hovede viste sig i kupévinduet. Det blev til et triumftog gennem byen til modtagelse på rådhuset, og jublen og begejstringen var ubeskrivelig. Borgmester Ferdinand Jensen, viceborgmester Svend Aage Andersen og mange repræsentanter for byrådet modtog dem med blomster, pæne ord og penge til nye både til roklubben.

Året efter fortsattes med mange pæne resultater. Vi vandt flere kredsmesterskaber og deltog i to udenlandske kaproninger, i Berlin og Zürich, med Ole Wanner Jensen som træner.

I 1959 gik turen atter til Berlin, og vi opnåede en 2. og en 3. plads i letvægtsfirer i en meget stor regatta.

Samme år stod Svendborg Roklub igen som arrangør af de fynske roklubbers efterårskaproning.

Ved den mest overbevisende sejr ved DM-stævnet hjembragte vi i 1960 igen et danmarksmesterskab i 2-årers inrigger, det sørgede Erik Hansen, Leif Jacobsen og styrmand Flemming Madsen for. Denne bådtype er desværre ikke international, dermed var vi afskåret fra at gå videre til NM og EM.

En af vore roere har deltaget ved olympiaden, nemlig Poul Mortensen. Under sin militærtjeneste i København roede han som soldatermedlem i Københavns Roklub. Her fik han sin chance for at udnytte sit store talent, idet han blev sat på deres dobbeltsculler.

I 1961 ønskede kaproerne at få lov til at træne på Sørup sø i vinterhalvåret, men da det blev for dyrt at tegne en forsikring for transport af båden, idet den skulle frem og tilbage hver dag, blev det opgivet.

Med 20 førstepladser blev 1962 et af de bedste kaproningsår.

Vi vandt igen et danmarksmesterskab i 2-årers inrigger ved Ture Grønlund Jørgensen, Lars Bendt Petersen og styrmand Søren Chr. Hoff.

Senior dobb. sculler med Erik Hansen og Henning Rasmussen vandt den første aktie i B.T.-pokalen på Brabrand sø. Pokalen var udsat i anledning af Aarhus Roklubs 75 års jubilæum. Med denne sejr markerede de to roere et lille jubilæum, idet det var deres 10. sejr i 11 starter, og det må jo siges at være et pænt resultat.

Fynsregattaen i Odense blev den helt store triumf for Svendborg. Vi blev den mest sejrende klub af samtlige deltagende, idet klubben fik 5 sejre. Og ved efterårskaproningen i Nyborg blev vi ligeledes bedste klub med 10 sejre.

I 1963 gik D.F.f.R. ind for kombinerede mandskaber. Senere er det dog vedtaget, at Danmarksmesterskaber skal være rene klubhold; men det sidste ord er langt fra sagt i denne sag.

I 1964 var det særligt vort dobb. sculler-par Leo Skovø og Ture Grønlund Jørgensen, der gjorde sig bemærket. De vandt mange flotte sejre og var også en tur i Norge, hvor det blev til en 2. plads.

Dette pars gode resultater var den direkte årsag til, at Svendborg Roklub søgte Carlsbergs Mindelegat om tilskud. Og senere på året fik vi den glædelige meddelelse, at klubben, efter indstilling fra D.F.f.R.s hovedbestyrelse, havde fået bevilget en dobb. sculler. Den blev leveret året efter.

I slutningen af september roede vi i Rudkøbing om »den evige jøde«, og vor båd gik først over målstregen som nr. 1, men også som eneste båd, idet Rudkøbing-båden fik den ene sø indenbords efter den anden, således at roerne tilsidst ikke havde andet at gøre end springe i den oprørte sø og svømme hen til den ledsagende lodsbåd, der tog robåden på slæb. Det så meget dramatisk ud, og man lovede hinanden, at kaproningen skulle afvikles tidligere på sæsonen.

Efter 8 års pause afholdt vi igen efterårskaproning i Svendborg i 1967. Vore piger vandt i begynder 4-årers inrigger den første andel i jubilæumspokalen. Det var en pokal, Svendborg Roklub og Gamle Svendborgroere havde udsat som minde om den sejr, C. Stahlschmidt, Arnold Nyborg og Bastrup-Birch

Henning Rasmussen og Erik Hansen vinder BT-pokalen i 1962

var med til at vinde i 4-årers inrigger i Faaborg for 60 år siden. I 1968 vandt vi igen pokalen, og da vi i 1969 gjorde kunststykket efter, var pokalen vundet til ejendom.

1968 blev efter nogle års tilbageholdenhed et godt kaproningsår med 14 sejre, og vi fik 9 pokaler med hjem i »skavet«.

Der var flere årsager til, at Svendborg i 1968 var den førende inden for fynsk roning. Klubben havde fået en ny trænerbåd, og roerne kunne derfor instrueres på nært hold. Vi er de firmaer, der har ladet tegne reklameskilte på båden, meget taknemlig, så det på denne måde blev økonomisk muligt at købe båden. De 6 firmaer er: Tipsbladet v/ Elwin Hansen, Svendborg Avis, Svendborg Bank, Harald Halberg, Nauerby Volvo og Büngers brød.

En anden årsag til, at sæsonen sluttede med, at vi

vandt over halvdelen af samtlige løb ved efterårskaproningen i Kerteminde, var vel nok afholdelse af en point-kaproning over 5 tirsdage i august; det bevirkede, at begynderholdene kom i en meget fin træning.

Havde den foregående sæson været god, blev jubilæumssæsonen 1969 endnu bedre.

Klubben har deltaget i samtlige regattaer under D.F.f.R. foruden 2 kredskaproninger og et stævne i Norge. Af ialt 56 starter opnåede vi 20 førstepladser, 14 anden-, 9 tredje-, 8 fjerde-, 4 femte- og 1 sjetteplads.

Vore to stærkeste både, dobb. sculleren med Erik Pedersen og Jørgen Christensen, og toeren u. st. med Ture Grønlund Jørgensen og Henrik Hansen har vundet 6 løb i senior A og B ved klassificerende kaproninger foruden mange anden- og tredje-pladser. Bent Lauritsen, der sidste sæson var en meget lovende sculler-roer, valgte i år at ro dobb. sculler sammen med Børge Pedersen fra Rudkøbing Roklub, og de nåede at blive placeret i adskillige løb.

Desværre må vi se i øjnene, at vi til næste sæson har mistet nogle af disse stærke hold, idet de af forskellige årsager ikke kan ro længere. Men vi kan så glæde os over, at nye roere er på vej, hvad vi meget tydeligt så ved efterårskaproningen i Nyborg, hvor vi med 11 sejre, for andet år i træk, blev Fyns stærkeste klub.

Grunden til disse gode resultater er vel først og fremmest, at roerne er gået 100 % ind for træningen, men vel også noget, at vi har kunnet træne ude på Sørup sø. Og takket være stor gæstfrihed af smedemester Bent Vidriksen og Anders Hansen, har roerne og vore både haft gode forhold at være under.

At de gamle i klubben også kan, beviste vort oldboys hold, da de i Kerteminde vandt firer m. st., mindste alder 32 år. Holdet, der bestod af Hans Jørgen Buch, Erik Hansen, Ejgild Petersen, Bent Bondo og styrmand Bent (Jams) Rasmussen, vandt en andel i et vikingeskjold. Foruden dette skjold er der ialt kommet 12 pokaler hjem i »skavet« i 1969.

Forhåbentlig vil der i fremtiden være unge mennesker i Svendborg Roklub, der vil føle trang til at kende den glæde og tilfredsstillende selvtillid, der følger med at have opnået et virkeligt godt resultat på kaproningsbanen — opnået ved selvdisciplin, kraft og udholdenhed, som træningen kræver, ganske vist under afsavn af mange goder, men med et legemligt velvære og ydeevne i behold, der varer ikke blot i træningstiden, men mange år efter denne.

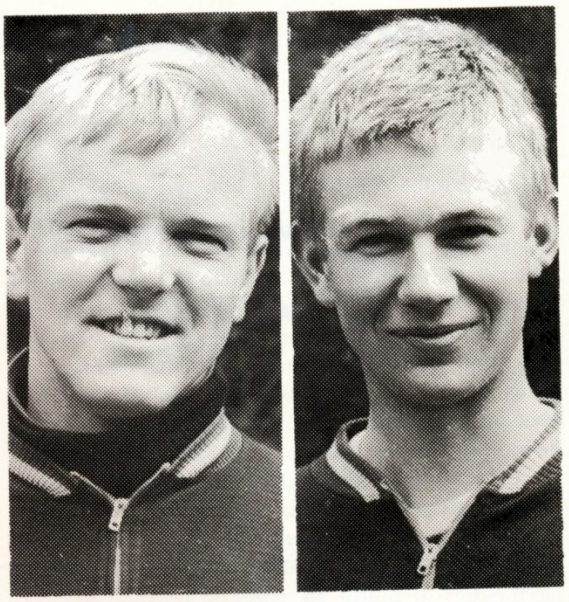

Jørgen Christensen — Erik Pedersen

Henrik Hansen — Ture G. Jørgensen

SPORTSMAGASINET
Skovbo
v/ SKOVBO CHRISTENSEN

Lindholm Jørgensen
Korsgade 8 . Svendborg . Tlf. 21 22 11

glas-rasmussen
svendborg

Magelund

Deres farveekspert . . .
gaa til Nymarsk
GERRITSGADE 22 . SVENDBORG

RESERVERET

Langtursroerne gjorde klubben berømt

Melodi: Jeg vil bygge en verden...

Har du prøvet at ro under stjernernes tag
på en aften, hvor alting er tyst,
og set morilden funkle i årernes tag
på din vej mod en månelys kyst?
Så vil livet for dig få en sundere kulør,
du vil føle, at livet bli'r frit,
du vil angre, du aldrig har prøvet det før,
thi her bliver man hverdagen kvit.

Har du prøvet at sove i teltet en nat,
tæt ved havet i læ af en skov,
mens du lytted' til brændingens legen tagfat
og til vindens musik, til du sov?
Så vil først du forstå, hvad naturen har i gem,
blot man evner at nyde den ret,
du vil føle dig frisk, når du ta'r hjem,
fuld af sundhed og velvære — let.

Sådan priser Svend J. i Odense den herlige idræt, langtursroningen. Klubbens egne medlemmer har også værdsat disse linier ved særlige festlige lejligheder. Sangen blev sunget ved klubbens 50 års jubilæum og nu sidst ved 75 års jubilæet. — Og hvad kan også sammenlignes med dette at stævne langs ukendte kyster, hvor man oplever sit lands skønhed ved dag som ved nat, oplever solnedgange og solopgange, som aldrig kan beskrives med ord, vugges dagen igennem af det mere eller mindre rolige vand, sover ind i teltet med lyden af bølgernes brus mod stranden, og når turen er endt, vender man hjem, styrket og fuld af velvære, oplagt til dagens gerning og — ikke mindst — med bevidstheden om, at det kammeratskab. der allerede inden turen bestod, er vokset og uddybet ved de fælles oplevelser og det fælles mål: At gøre turen så god og vellykket som muligt.

Svendborg Roklubs beliggenhed har selvsagt appelleret til roernes langtursinteresser, for uden at være ubeskeden kan vi vist nok påstå, at mere ideelle og smukke roforhold findes ikke ret mange steder; dog har man ikke altid holdt sig til de hjemlige strande alene, og standeren med de tre røde stjerner kendes viden om. Således roede et 4-årers hold i 1902 en 8-dages tur omkring Fyn. Det var på den tid en enestående begivenhed, og landets aviser bragte daglige meddelelser om turens forløb.

Endnu mere opmærksomhed vakte det, da klubben sendte en 4-årers inrigger gennem Kielerkanalen til Hamburg. Ikke blot danske, men også tyske og engelske aviser omtalte turen og hyldede den vikingeånd og den eventyrlyst, der endnu levede i unge danske. Turen resulterede i, at venskabsbånd blev knyttet imellem SR og klubber i Kiel og Hamburg.

Men havde herrernes tur vakt opsigt, gjorde det ikke mindre, da et damehold i 1930 roede Fyn rundt, også denne begivenhed bragte bladene daglige referater om, ja, endog pressens radioavis omtalte turen.

Langtursroning eksisterede ikke i 1944. Men man forberedte sig så småt til den fred, der måtte komme. Langtursudvalget havde arrangeret styrmandsinstruktion, og søfartsregler blev gennemgået med navigationsskolebestyrer Dyrhauge Hansen.

4. maj 1945 kom, men det betød ikke, at roklubberne straks kunne gå igang med langture, tværtimod var lystsejlads og roning kun tilladt indenfor nærmere bestemte grænser på grund af minefaren.

Rosæsonen 1946 var den første nogenlunde normale efter krigen. Week-end-roningen havde medlemmernes store interesse. Man må her tænke på, at der var jo ingen tid til, eller lejlighed til, at få fat i en bil og køre ud og se naturen på den måde, roerne kunne. Derfor er det klart, at ferieturene viste en stor fremgang. Fynskredsen arrangerede dette år et vellykket træffestævne på Drejø.

I efteråret 1949 skete det, der for langtursroningen i Svendborg Roklub fremover skulle få meget stor betydning. De nu 7 år gamle planer om et week-end-hus gik i opfyldelse. Barakken blev opstillet på Skarø, og året efter blev den gjort beboelig.

Det er først og fremmest på Skarø, langtursroerne i klubben gennem den sidste snes år har hentet deres

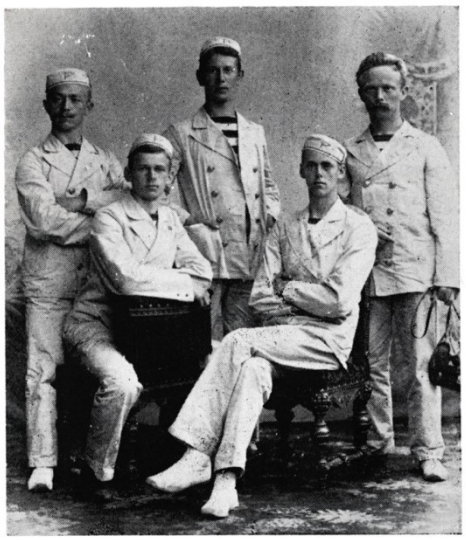

Hamburg-holdet 1903. Fra venstre: Alsing, Braae, Hallas, Martin Petersen og Orloff

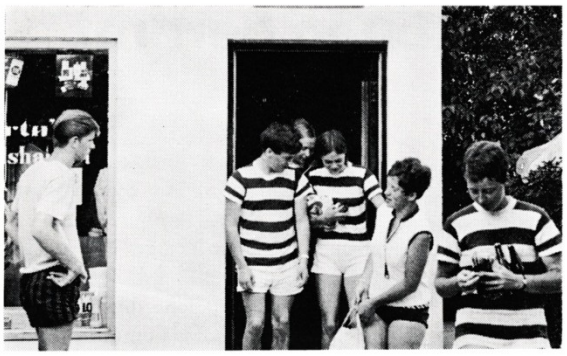

Der provianteres

bedste minder — utallige er de ture, der er roet derop — utallige er de gode rofester, der er holdt — utallige er de historier, der er fortalt — de venskaber, der er knyttet — de ture, der er spadseret — og næsten utallige er de forlovelser, der er indgået!

Men der er også roet ture med et andet mål. Turene Tåsinge rundt og Thurø med er vel nok de fleste, Langeland rundt og i det fynske ørige, hvor der var utallige muligheder for at slå telt op. Mange ture er også gået til andre roklubber, Fåborg og Nyborg, men vel nok særlig til Rudkøbing, hvor der med medlemmerne dér ofte er festet bravt. Der har også været en vis tradition med flere langture, f. eks. har pinseturen til Ærø eksisteret i mange år. I de første år var det til Ærøskøbing, turen gik, men efter at sejlerfesten blev flyttet til Marstal, er det dertil, turene er gået. Disse ture har ofte været fællesture, hvor mange bådehold har været afsted på én gang.

At der fortsat var rigtige roere til, beviste et hold i 1965, da de i en 2-årers langtursbåd roede de 280 km rundt om Fyn på 35 timer. Selv om man må tage afstand fra alt rekordjageri på langture, må man dog indrømme, at det var en præstation.

Roere fra andre klubber har også værdsat det sydfynske område, og hundrede af langtursholds har i årenes løb gæstet klubben. Vore 2 gæsterum, og til tider Signes værelse, er belagt hele sommeren. Og i gæstebøgerne kan der findes mange fantasifulde tegninger og velskrevne linier om klubbens gæstfrihed. Også udenlandske hold kommer hertil. Hold fra Norge og Schweiz har været her, men særlig tyske ynder SR som mål. Man kan vist godt sige, at Svendborg Roklub er et turistcenter for langtursroere, og så tilføje, at det er vores beskedne bidrag til turistarbejdet i Svendborg.

Svendborg Roklub har i årenes løb modtaget mange henvendelser fra andre roklubber om lån af både og har ofte lånt både og telte ud; men efterhånden tog dette et sådant omfang, at man konsekvent måtte sige nej til alle forespørgsler, da der ellers ikke ville være både hjemme til vore egne roere.

Dansk Forening for Rosport har landet over udstationeret 12 både med udstyr, som roere kan leje for et mindre beløb; den ene af disse både ligger i SR. Men at klubbens egne medlemmer ikke har været særlig flittige til at benytte disse både, skyldes vel vort eget ideelle farvand for langtursroning. Og det viser sig også, at den mest benyttede båd af samtlige er Svendborg-båden, så de tilsynsførende for Rudolf Schmidt har gjort et stort stykke arbejde med pasning, udlevering og modtagelse af båden.

Der har i 1969 været en del debat om disse både, bl. a. har der været talt om, at der skal en udstationeringsbåd til Fåborg til aflastning af Svendborg-båden. Sker det, vil det blive hilst med glæde her i klubben.

Den første begyndelse til et langtursreglement fik Svendborg Roklub i 1907, da det vedtoges, at alle roere, der ikke kan svømme, udelukkes fra langtursroning. I årenes løb er dette reglement blevet udvidet, og i 1944 var Fynskredsens langtursudvalg, hvis formand var en Svendborg-roer, Lisbeth Kjærgaard Petersen, med til at lave det reglement, der i det store og hele benyttes idag. Der er kommet nogle få tilføjelser, bl. a. blev der på grund af den tragiske ulykke ved Vejle fjord i 1964, hvor fire unge roere druknede, bestemt, at hver langtursroer skal prøve at svømme mellem årerne og kunne tage et redningsbælte på i vandet. Disse prøver har vi været så heldige at få lov at aflægge i svømmehallen, så det har kunnet gøres uanset vejret og badevandets tilstand i Svendborgsund. Der blev også indført nye redningsveste på grund af Vejle-ulykken, og klubben købte straks 30 stk. De har den fordel, at de altid holder brugerens hoved over vandet, og så er de betydelig lettere at tage på i vandet end de gamle bælter. Til gengæld har de den skavank, at de ikke kan tåle at bruges til at understøtte båden med, da der let går hul i nylonovertrækket.

For at lære roerne dette langtursreglement har der i årenes løb været afholdt mange langtursstyrmandskurser, hvor vi har haft stor hjælp fra Falck-Zonen til indøvelse af kunstigt åndedræt, navigationslærer har fortalt om søfartsregler, og klubbens egne instruktører har taget sig af det øvrige »stof«. I de senere år har Fynskredsens langtursudvalg overtaget disse kurser. I dette udvalg har SR altid haft medlemmer. Lisbeth Kjærgaard Petersen og Marie Klug var med i mange år, mens det idag er Per Busk, der repræsenterer SR i dette udvalg.

Svendborg Roklub kan se tilbage på de passerede år med glæde og stolthed over det bidrag, den har ydet til langtursroningens historie, og vi, der idag skal føre traditionerne videre, kan kun ønske, at det må lykkes os i samme grad, og at vi kan indpode de nye medlemmer den samme stolthed og glæde over at kunne føre det danske splitflag sammen med vor stander, og at de i deres færden altid vil vise sig værdige dertil.

Weekend-huset

Der havde i flere år været talt meget om, hvor dejligt det egentlig kunne være med et week-end-hus, så medlemmerne havde et fast sted at tage hen, når de tog på langture.

På generalforsamlingen i 1942 blev den første begyndelse gjort, idet der blev oprettet et fond til fordel for et week-end-hus på en ø i det fynske øhav. En bortlodning senere på året gav 1040,50 kr. til fonden. Og overskudet dette og det følgende år fra festudvalget på ialt 583,56 kr. blev også indsat på week-end-fondet.

I anledning af firmaet Baagøe & Ribers 200 års jubilæum den 26. februar 1944 overrakte formanden, konsul Riber, klubben en anvisning på 5.000 kr. til hjælp ved opførelsen af et week-end-hus.

Arkitekt Herman Møller lavede tegninger til et hus, det var meget flot, der skulle bl. a. være skorsten og pejs. Men på grund af materialemangel var der desværre lange udsigter til opførelse af huset.

Men sidst på året 1948 begyndte det at lysne. I stedet for at bygge et hus kunne man muligvis købe en flygtningsbarak i Oksbøl-lejren. Efter nytåret 1949 tog man så over til Oksbøl for at se på barakkerne. Man valgte en meget flot barak, som indeholdte alt, hvad der hører til et hus. Soverum, opholdsstue, køkken m. m., og så var den meget stor, 224 m² gulvflade. Svendborg Roklubs navn blev hæftet på barakken, så man vidste, hvor det var, når den senere på året skulle afhentes.

Lørdag den 30. april tog bestyrelsen op til Skarø for at bese grunden. Det var så heldigt, at Redningsfalcken skulle derop denne dag, så man fik lov at sejle med den.

På Skarø aflagde man besøg hos gdr. Strange, hvor hele selskabet blev beværtet med kaffe. Hos gdr. Strange var endvidere gdr. Møller tilstede, det var af ham, vi skulle købe grunden.

Man så på stedet, og grunden blev målt op. Der var ca. 8000 kvadratalen. Men da gdr. Møller forlangte 1,50 kr. pr. kvadratalen, blev grunden ikke endeligt købt.

Imidlertid sendte man ansøgning til fredningsmyndighederne for at få tilladelse til opførelse af huset. Imens denne ansøgning lå inde til afgørelse, bevilgede konsul Riber 500 kr. til hjælp til grundkøbet, og da gdr. Møller gik ned til 1,25 kr. pr. kvadratalen, blev man enige om at købe grunden, men ville dog vente med at skrive skødet, indtil tilladelsen fra fredningsmyndighederne forelå. Men det blev desværre afslag, fordi grunden lå for tæt ved stranden. Klubben søgte om dispensation, men efter en del skriverier frem og tilbage kom det endelige afslag.

Der blev så købt en ny grund, lidt længere oppe på land, og det blev den ikke billigere af. Grunden tilhørte gdr. Rasmus Dyhr, og tiderne dengang taget i betragtning var den forholdsvis »dyr«, idet man måtte give 1.100,00 kr. for de 402 kvadratmeter jord.

Da grundkøbet var i orden, skulle huset afhentes i Oksbøl, men da man kom derover, var der nogle, der havde taget vores barak og hængt navnet med Svendborg Roklub på en anden barak. Den var meget ringere, idet der overhovedet ikke var noget indeni, kun et stort rum, og så var den meget mindre, kun 125 m². Da man spurgte, hvordan dette kunne lade sig gøre, var der selvfølgelig ingen, der kendte noget til det.

Barakken blev så skilt ad og kørt til Svendborg, herfra blev den sejlet til Skarø.

Efter at medlemmerne havde transporteret materialerne fra skibet hen til grunden, gik tømrermester Helmut Pedersen igang med at stille huset op. Efter at skelettet var rejst, satte det ind med en voldsom efterårsstorm, så hele herligheden blæste omkuld, men det blev dog hurtigt rejst igen. Da huset var rejst, var man kommet så langt hen på efteråret, at man måtte vente til næste år med interiøret.

1950: Week-end-huset skulle så gøres beboeligt. Hver eneste week-end sommeren igennem var der hold deroppe, og undertiden mange. Håndværkere, forretningsfolk, kontorfolk mellem hinanden gjorde et meget stort arbejde med opsætning af skillerum, indretning af køkkenet, opsætning af 30 køjer, malet indvendigt og tjæret udvendigt. Om efteråret blev der gravet en brønd på grunden. Tømrerarbejdet kostede 4.999,95 kr. Der måtte optages et lån i Svendborg Bank på 6.000,00 kr. i 1951, og først da købtes der stole og borde.

Materialerne anbringes på grunden

BRDR. OHM
v/ **BENT HANSEN**

Svendborg . Tlf. 21 21 44

WILS & SØN
MØLLERGADE 48 TELEFON 214401

Skjold Burne-Vine

Ruddi & Co.

Møllergade 29 . Svendborg . Tlf. 21 24 94

SVENDBORG
Skotøjs
MAGASIN

MØLLERGADE 3

Aut. N. D.-forhandler
ALFRED JØRGENSEN
Tinghuspladsen . Svendborg

Gardin eksperten
"SØNDERBORG"
SVENDBORG . TLF. 21 34 03

mødestedet ved sundet
Svendborgsund

VOLDGADES
FRISØRSALON
ARTHUR JENSEN

1951: 14. juli blev week-end-huset officielt indviet af 50 medlemmer. Om eftermiddagen kunne huset beses, også for øens beboere — men de holder ikke week-end. En del af dem var med til fællesspisningen og dansen om aftenen. Der var fest i forsamlingshuset, og »Bibi« Ingvar Andersen sørgede for underholdningen.

Der blev udtalt mange gode ønsker og forhåbninger om øget langtursroning til Skarø. Ligeledes ønskede man, at forholdet til øens beboere altid ville være godt. Selv om nogle af beboerne var lidt skeptiske, må man dog sige, at det har gået over al forventning. Selvfølgelig har det ikke kunnet undgås, at der ind imellem har været lidt, når de unge roere har været lidt for kåde. Men de mange sammenkomster mellem øens beboere og klubbens medlemmer vidner om fælles tilfredshed. Ofte har vi været med til at fejre høstfest deroppe i forsamlingshuset, og øens beboere har været på genvisit i roklubben. I 1969 har der været to fester sammen med beboerne, og særlig den sidste var vellykket — 30 gamle Svendborgroere med damer var taget med til Skarø, og de fik opfrisket gamle minder.

I 1960 blev huset forbedret betydeligt. Friluftsrådet havde bevilget 2.400,00 kr. til eternitplader udvendigt på væggene og til nyt tag. Det var igen medlemmerne, unge og gamle, der gjorde arbejdet.

I jubilæumsåret er der foretaget en omfattende reparation af huset indvendigt. Alt det gamle maling reparation af huset indvendigt. Alt det gamle maer skrabet af, og der er malet med festlige farver over det hele. At det har kunnet lade sig gøre med et så flot resultat, skylder klubben Gunner (Maler) Pedersen en stor tak for, han har dirigeret foretagendet. Men det var også imponerende at se så mange roere deltage den ene week-end efter den anden i arbejdet. Een week-end var der 24 i sving.

De udendørs latriner er blevet nedlagt, og der er sat et indendørs tørkloset op i baggangen.

På grunden er der plantet træer til læhegn, de var en foræring fra Eskild Jarlgaard. Det bliver spændende at se, om de kan få rodfæste.

Det er først og fremmest klubbens langtursroere, der har benyttet huset til week-end-ophold, men også roere fra andre klubber har lagt til her, når de kom forbi. Der er blevet afholdt træffestævner deroppe, og D.F.f.R. har benyttet huset til afholdelse af langtursstyrmands-instruktørkursus. Huset er også brugt af gamle Svendborgroere, der sammen med deres familie har holdt sommerferie deroppe, og de har glædet sig over denne skønne, fredelige plet, væk fra al larm og trafik.

Svendborg Roklub har gennem årene haft mange dygtige ungdomsledere, der med den største ildhu er gået ind for ungdomsarbejdet. Statistikken viser da også, at klubben altid har ligget i toppen inden for fynsk ungdomsroning. Det ville nok være forkert at fremhæve nogle ledere frem for andre, men det bør dog bemærkes, at Inge (Møller) Kjær var leder af pigerne i mere end 10 år.

I årene 1944-45-46 var der på grund af ledermangel ingen ungdomsroning. Først da lærer Johs. Brems og Arne Hoffmann påtog sig det i 1947, kom der igen gang i det, dog kun for drengene.

Året efter kom pigerne med under ledelse af Anna Schlebaun og Dagmar Thomsen.

Efter protokollerne har det ikke været muligt at se, hvor stor aktiviteten har været i de første år. I 1950 fortælles der, at Bech Rasmussen fra Odense holdt en propagandaaften. I dette år ledede Kaj Larsen drengene.

1951 bragte stor fremgang i ungdomsroningen. Bent Schleimann, Arne Røen og Edit Larsen holdt styr på 19 piger og 20 drenge. 6 af drengene var på sommerlejr i Borrevejle Vig. Lejren var arrangeret af D.F.f.R.s landsungdomsudvalg.

Den gode fremgang fortsatte i 1952 med 41 ungdomsroere. Anna Schlebaum havde igen overtaget pigerne, med hjælp af Else Nielsen. Og Bent Schleimann havde fået hjælp af Ib Jensen. 4 af drengene var dette år i sommerlejr i Sjælsborg ved Esbjerg.

I 1953 var det ikke muligt at finde ledere for drengene, hvorimod pigeafdelingen havde en god sæson under ledelse af Anna Nielsen.

I 1954 var Leif Andersen så småt ved at få gang i drengeafdelingen. Men det var igen pigerne, der var mest liv i. Inge (Møller) Kjær havde overtaget dem. Og det skulle vise sig, at hun mange år frem påtog sig dette ansvarsfulde job, til stor glæde for

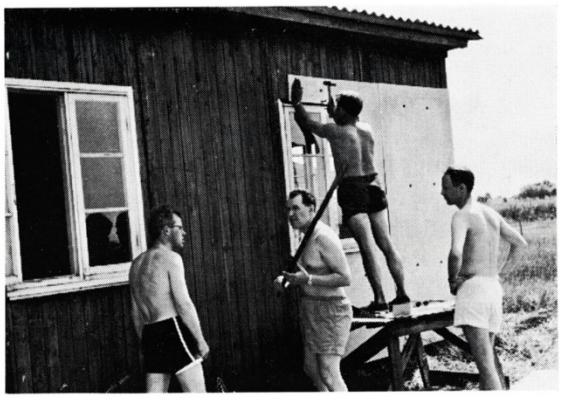

Week-end-huset repareres i 1960

klubben og de unge, og sikkert også for hende selv.

Fynskredsens ungdomsudvalg arrangerede dette år træffestævne for roere fra hele Fyn i Svendborg Roklub. Der deltog 40 ialt, og de havde en dejlig dag, hvor vejret var det bedste, man havde haft hele sommeren. Arrangementet var så vellykket, at det blev gentaget året efter og blev igen en succes. Desuden var de unge til træffestævne i Nyborg. Mogens Johansen tog sig dette år af drengene.

I 1956 måtte drengene igen have ny leder. Bent Bondo med assistance fra flere tog sig af dem.

I 1957 inviterede det tyske roforbund et begrænset antal ungdomsroere som gæster til europamesterskaberne, og vor Keld Nielsen var så heldig at være blandt dem. Det foregik i Duisburg fra den 26. august til 2. september. Tage Kjær overtog dette år drengene, og sammen med Inge Kjær bragte de stor fremgang for ungdomsafdelingen. Der var 31 drenge og 21 piger, som var på flere fællesture.

En ualmindelig kold og meget blæsende sommer bevirkede en mindre tilbagegang i medlemstallet i 1958. Det blev kun til en enkelt, men meget vellykket fællestur til Skarø. De 25 roere måtte tage afsted med Bankes båd på grund af blæsevejr.

1959 bragte igen stor fremgang, så man var kommet op på 59 piger og drenge. Der blev afholdt flere fællesture, og man var med til træffestævner med andre fynske klubber. Da voksenafdelingen havde vist stor tilbagegang, var det dejligt at se den store aktivitet, der havde været i ungdomsafdelingen.

Året efter var denne afdeling igen det store lyspunkt. Der blev igen afholdt et træffestævne i Svendborg Roklub for de fynske ungdomsroere.

De 61 piger og drenge havde været meget flittige til at ro, og det kan særlig ses, når man sammenligner med voksenafdelingen. Af ialt 3265 ture for hele klubben tegner ungdomsroerne sig for de 1339, og de roede 9816 km af ialt 29123 km, det vil rundt regnet sige, at ungdomsroerne har roet en tredjedel. Egon Juhl overtog dette år drengene efter en kort periode med Poul Mortensen som leder og styrede sammen med Inge Kjær denne meget aktive sæson.

De samme ledere fortsatte de næste par år, og de forstod at styrke sammenholdet og dermed holde medlemstallet oppe. Der var i disse år mange fællesture og enkelte ferieture i det sydfynske ørige.

I 1963 overtog Asbjørn Bak drengene, mens Inge Kjær fortsatte med pigerne. Vejret var denne sæson ikke til langtursroning, så det blev kun til en enkelt fælles week-end-tur til Skarø. Da sæsonen var forbi, blev der indført en ny form for ungdomsarbejde, idet der vinteren igennem blev holdt møder og styrmandskurser. Det bevirkede, at de unge fortsatte, da den nye sæson startede.

I 1965 overtog Jette Rasmussen og Anne-Lise Jensen pigerne, efter at Inge Kjær i 10 år havde ledet denne afdeling. Selv om det medlemsmæssigt var gået lidt tilbage, var der romæssigt stor aktivitet med flere fællesture og deltagelse i træffestævner.

For at få medlemstallet op igen blev der lavet et »åbent hus«-arrangement i 1967. Det blev en kæmpesucces, og ungdomsafdelingen kom op på 76 medlemmer, det hidtil største i klubbens historie. Man kom ud for at måtte stoppe for tilgangen af drenge, der da var nået over 40. På grund af den store tilgang af medlemmer, også for voksenafdelingen, måtte der holdes 2 kanindåb. Efter dåben for ungdomsroerne var der film og fælles kaffebord sammen med forældrene. Forældrene var ligeledes inviteret ud en aften til orientering om, hvad der skulle ske på de kommende fællesture.

Jette Rasmussen, Laila Nielsen og Erik Pedersen, Finn Edlefsen var ledere for den hidtil største sæson.

Efter en så stor sæson var det meget svært at holde medlemstallet. Alligevel blev 1968 også en fin sæson med 56 medlemmer, og i 1969 har der været 48, fordelt med 20 piger og 28 drenge, et medlemstal, der må betegnes som mest ideelt for både roere og ledere. Merete Nielsen, der var på ungdomslederkursus i Vejle i foråret 1969, har overtaget pigerne efter Laila Nielsen. Og Søren Thurø Rasmussen har i de to sidste år ledet drengene, men er nu rejst fra byen, og Walther Breum, der er kommet fra Rudkøbing Roklub, har afløst ham.

Ungdomsledere kommer ud for flere interessante opgaver. Således var der en mor, der ringede og spurgte, om hun måtte sende sin dreng ned i klubben, selv om han ikke kunne svømme; han havde altid været bange for vandet. Søren Thurø Rasmussen tog ham med op i Svømmehallen, og efter nogle gange i vandet kunne drengen svømme, og i løbet af 3 uger aflagde han svømmeprøven og klarede flot de 300 m.

Det, at Søren gik ind for at løse denne opgave, giver et udmærket billede af samtlige ungdomsledere, klubben gennem årene har haft. Og det er vort håb, at der fortsat må findes dygtige og interesserede ledere af ungdomsafdelingen, da det er herfra, de kommende roere og måske ledere skal komme.

De gode gamle Svendborgroere

MORGENROERNES SANG

Mel.: Sol er oppe . . .

Højt det gjalder,
søen kalder,
ro dig glad og ro dig sund.
Åre knager — spændholt brager,
ro langs kyst med grønne lund.
Båden over bølgen gynger,
glade gutter i den synger
ro dig glad og ro dig sund
på det skønne Svendborgsund.

Forfatteren til morgenroernes sang, Bibi, var selv en ivrig morgenroer. Det var under krigen og de første år derefter. Dengang var der så mange af dette specielle folkefærd, at man måtte stå i kø for at få både.

Turene, der blev roet dengang, gik ofte til steder, hvor der ikke roes idag. Thurøbund rundt om Kidholmen var et yndet mål, og ind til »Mississippifloden« blev der også roet (det er bækken, der løber ud i bugten, før man kommer til Bedstefars have), et sted, man også tit gik i land.

Morgenroerne dengang tog også på længere ture. Søndag formiddag roede »flødebolleholdet« Thurø rundt. Navnet på holdet skyldes, at nogle mente, de kun roede til Thurøbroen, hvor de så gik i land og slikkede i ishuset.

Aktiviteten om morgenen har gennem årene svinget meget. Efter nogle års tilbageholdenhed var der i slutningen af 50'erne igen mange morgenroere og formiddagsroere. Morgenroerne var dem, der begyndte kl. 6,00, formiddagsroerne startede først kl. 7,00. Efter roningen var der fælles kaffebord, og der var dage, hvor man kunne tælle over 30 roere, der med glubende appetit fortærede de nybagte rundstykker.

I jubilæumssæsonen er der flere hold, der har brugt denne pragtfulde tid på dagen, hvor vejret ofte er bedst, til en rotur. Og der er ingen tvivl om, at der vil komme flere og flere morgenroere. Mennesker skal have motion, og med det fortravlede liv, der er idag vil det for mange være om morgenen, der er bedst tid. Efter en tur i frisk, støvfri luft med gode kammerater kan man umuligt møde sur og uoplagt derhjemme ved morgenbordet eller på arbejdspladsen.

»Og hvem skulle ellers have skylden for uaftørrede både, forliste bundpropper, knækkede åregange, både, der ikke ligger, hvor de skal og ikke er benyttet i den rigtige rækkefølge, ect. ect.« . . .

Det daglige liv i Svendborg Roklub har altid skabt en stor hengivenhed hos roerne for klubben, farvandet omkring Svendborg og kammeratskabet. Denne hengivenhed har igennem vor klubs 75 år givet sig udslag i stor gavmildhed og trofasthed overfor SR. Det var derfor naturligt, at en beslutning taget under en fælles aftentur af ældre motionsroere og passive roere den 5. august 1946 om at stifte en forening af og for gamle Svendborgroere vandt stor tilslutning.

På den stiftende generalforsamling i Borgerforeningen den 8. oktober 1946 var mødt 40 gamle roere, heraf 2 damer. Den navnkundige Orloff, der i 1894 havde været med til at starte Svendborg Roklub, var dirigent, og fabrikant Martin Jensen blev valgt til formand. Generalforsamlingen vedtog, at foreningens formål skulle være at virke til gavn for roidrætten i Svendborg og at dyrke gamle roklubminder samt styrke kammeratskabet. Den første del af formålet er sket fyldest ved mangeartede gaver igennem årene såsom gasvandvarmere, tilskud til kaproningsrejser, kontante penge og nu ved jubilæet en to-årers plastic-langtursbåd.

Minderne og kammeratskabet dyrker de gamle roere fortrinsvis to gange om året — om sommeren ved en tur på sundet med landgang i Troense, Tankefuld, Grasten eller Vindebyøre og om vinteren ved et torskegilde med generalforsamling. Af sommerturene vil sikkert bedst huskes »Vikingefærden« med Hugin II til Vindebyøre i 1951 og turen til Svendborg Roklubs dengang næsten nye hus på Skarø i 1952. Skarø-turen blev gentaget i 1969 og blev så stor en succes, at man vedtog, at sommerudflugten

Gamle Svendborg-roere på udflugt i Hugin II

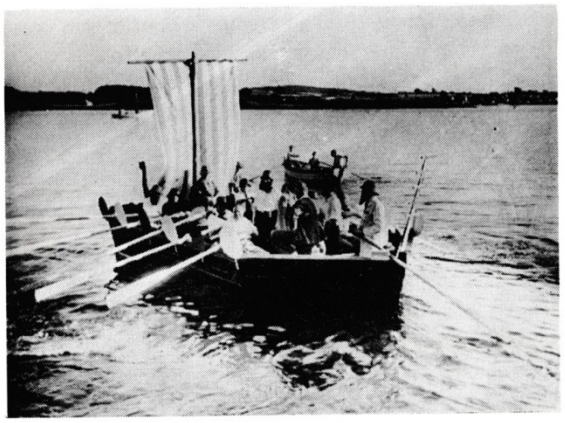

Harry Nielsen

for eftertiden skal gå til Skarø. At vi altid er kommet velbeholden ud og hjem igen, skyldes Ejner Rasmussen og Karl Hansen, i hvis dejlige motorbåde turene har foregået. Ved vintersammenkomsterne lader vi torsken svømme, medens gamle historier opfriskes, og de gamle sange såsom Orloffs »I suset fra Svendborgsund« og Bibi's »Åh, disse minder« synges.

Der er høj sø ved disse møder i GSR, men iøvrigt har foreningen flydt på smult vande.

Efter den første formand Martin Jensens død allerede i 1947 blev tømrermester Lindhardt Rasmussen formand indtil sin død i 1957, hvorefter prokurist Aage Thomsen var formand, indtil han i 1961 rejste til Spanien. Efter at være vendt hjem til Svendborgsund blev Aage Thomsen, der var blandt initiativtagerne til foreningen, æresmedlem af Gamle Svendborgroere. Tidligere var Orloff blevet æresmedlem foruden udnævnt til »første Viking«. Siden 1962 har snedkermester Harry Nielsen været formand. Stabiliteten hos GSR har givet sig til kende ved, at man siden foreningens stiftelse i 1946 har haft samme kasserer og revisorer, nemlig Bibi (Ingvar Andersen) og bankmændene Aage Langhorn samt Ejner Rasmussen. De øvrige medlemmer af bestyrelsen er nu Elias Haastrup, der blev valgt i 1962, Nufix (Børge Sørensen), der blev valgt i 1966, og siden 1967 Poul Petersen.

☆

Hele bestyrelsen og alle andre medlemmer af »Gamle Svendborgroere« ønsker vor moderklub, »Svendborg Roklub«, hjertelig til lykke med de 75 år og håber, at klubben vil bestå evigt til fortsat gavn og glæde for rosporten og dens tilhængere i Svendborg og omegn. *B.S.*

Bådematerialet de sidste 25 år

I 1944 havde klubben følgende både:

2 stk. firer med styrmand, Svend og Peder Most.
3 stk. klinkbygget single-scullere, Bella, Longa og Stella.
6 stk. 4-årers inriggere, Sct. Jørgen, I. P., Gerda, Ole, E. H. og Victoria.
4 stk. 2-årers inriggere, Smut, Ørkild, Lindhardt og Tjalve

foruden en 2-årers inrigger, der var udstationeret af D.F.f.R., og for Hellerup Roklub opbevarede vi også en 2-årers langtursbåd.

I de sidste krigsår og de første år efter krigen var det meget vanskeligt at få nye både. Klubber, der ønskede både, måtte deltage i en lodtrækning, og de heldige kunne så bestille hos bådebyggeren, hvor der ofte var lang leveringstid.

Efter at have forespurgt hos bådebygger Carl Poulsen, Odense, i 1944 om en klinkbygget sculler blev den leveret til standerhejsningen i 1946. Båden blev døbt af direktør Martin Jensen med navnet »Otto« til minde om klubbens gamle medlem, fabrikant Otto Halberg, der sammen med prokurist Harald Halberg var blevet myrdet af tyske håndlangere. Båden kostede 800,00 kr., og så var der årer til.

I 1947 fik klubben en 4-årers inrigger, det var en kaproningsbåd, der havde bevægelige årergange, hvad der var noget nyt for inriggere. Båden blev døbt Sct. Hansaften og fik navnet »Ole«, det var samme navn som den, klubben havde foræret Kolding Dameroklub, der var blevet schalburgteret under krigen og derfor havde hårdt brug for både.

Samme år fik vi en 4-årers langtursbåd. Da den først kom sidst på året, ventede man med at døbe den til standerhejsningen i 1948. Tømrermester Lindhardt Rasmussen døbte den »Aage« efter prokurist Aage Thomsen, der i mange år som sekretær og næstformand havde gjort et stort arbejde for rosporten i Svendborg.

Ved kanindåben senere på året døbte boghandler fru Hilda Hansen en 2-årers inrigger »Fiona«. Klubbens medlemmer havde selv skillinget sammen til båden.

Ved standerhejsningen 1949 døbte købmand Elias Haastrup en ny toer med styrmand. Båden, der fik navnet »Sus«, var en foræring fra konsul Riber. Den blev givet klubben, da Riber trak sig tilbage som formand.

Flåden blev i 1950 forøget med to både. Ved standerhejsningen døbte ingeniør Due Petersen en klinkbygget single-sculler »Martin« efter fabrikant Martin

Jensen, der var formand for klubben i 1907—09, og Gamle Svendborgroeres første formand.

Kun 8 dage efter blev klubben for første gang ejer af en otter. Båden, der var brugt, men alligevel en båd, vi kunne være tjent med, blev købt af Københavns Roklub for 1.000,00 kr. Den skulle oprindeligt have været til Finland, men da klubben deroppe ikke kunne få indførelses- og betalingstilladelse til Danmark, fik Svendborg Roklub tilbudt båden. Båden blev ophugget i 1964 og nåede aldrig at få et navn, og man fik egentlig ikke den glæde af købet, som man havde håbet.

I 1950 fik klubben D.F.f.R.s båd, Rudolf Schmidt, udskiftet. Den gamle blev sendt til Silkeborg, hvor den skulle være, til de fik en ny deroppe; men da vi i 1953 fik den tilbudt, var den ikke meget værd, så vi skænkede den til Jels Roklub.

I september 1952 modtog klubben en single-sculler, som vi havde vundet til ejendom ved 3 gange at vinde begynder single-sculler. Bestyrelsen havde dog forinden forsøgt at få en 2-årers langtursbåd og ville så betale differencen; men det lod sig ikke gøre, da ingeniør Ree, som havde udsat sculleren som præmie, gjorde det for at fremme interessen for scullerroning. Som en helt selvfølgelig ting blev båden døbt »Riber«.

Sct. Hansaften 1954 blev en 2-årers langtursbåd døbt »Kvik«, og på bålet afbrændte man en kasseret robåd med kaniner.

Svendborg Roklub havde i 1957 fået overdraget den officielle åbning af sæsonen. D.F.f.R.s formand var i denne anledning hernede, og F. Aa. Hansen døbte den nye firer »Prins Christian« efter ønske fra arveprins Knud, der var blevet forhindret i at komme. Båden var bl. a. købt for de penge, klubben havde modtaget af Svendborg by i anledning af det nordiske mesterskab i letvægtsfirer to år forinden.

Samme dag døbte direktør Povelsen, Svendborg Bryghus, en single-sculler »Boch«. Og ved kanindåben senere på året døbte snedkermester Harry Nielsen en 2-årers langtursbåd »Orloff« efter redaktionssekretær Orloff. At det også var muligt at døbe disse to både, skyldes bidrag fra Svendborg Bryghus, Harry Nielsen, Gamle Svendborgroere og et beløb, der var kommet ind ved afholdelse af tombola på torvet.

Ved standerhejsningen 1960 døbte klubbens æresmedlem, Carl Hybel, en single-sculler »Carl«. Pengene var kommet ind ved afholdelse af tombolaer. Og bestyrelsen havde besluttet, at man på denne måde ville hædre Carl Hybel, som en ringe tak for det store arbejde, han havde gjort for klubben.

Året efter døbte borgmester Svend Aage Andersen en dobbelt-sculler »Peder Most«. Et typisk Svendborg-navn, der i år har fået fornyet aktualitet ved oprettelse af en Peder Most-garde. Båden var bygget af bådebygger Larsen, Køge.

Ved standerhejsningen 1962 døbte Børge »Nufix« Sørensen en 2-årers langtursbåd, leveret fra Hundested bådeværft. Den fik navnet »Tjalve«, opkaldt (endnu engang) efter redaktionssekretær Orloff, der skrev under pseudonymet Tjalve.

I taknemlighed over den interesse, dr. Jørgensen altid havde vist klubben, bl. a. med utallige undersøgelser af vore kaproere, døbte dr. Peter Emil Jørgensen Sct. Hansaften 1963 en 4-årers langtursbåd »P E J«, der står for dr. Jørgensens initialer.

Efter 14 års forløb (det var 4 år efter den normale turnus, og efter hvad der var lovet os) skiftede D.F.f.R. den udstationerede båd ud. Den nye båd var lavet af glasfiber, et materiale, der har den fordel, at det ikke kræver ret meget vedligeholdelse. Den gamle båd overtog klubben, og D.F.f.R.s næstformand, Knud Olsen, Svendborg, døbte den »Skarø«, og den udstationerede båd døbte han med det gamle navn »Rudolf Schmidt«. Dette navn er efter en af pionererne inden for langtursroning i Danmark.

Ved standerhejsningen i 1965 fik klubben to nye både, en dobbelt-sculler og en single-sculler. Direktør H. B Krogh, Carlsbergs mindelegat for brygger I. C. Jacobsen, navngav dobbelt-sculleren »Hof«.

Forretningsfører for D.F.f.R., S. N. Hejlboe, døber »Smut« i 1938

STOFMODE
JOHN ANDERSEN · KORSGADE 8

RATEFO
SPECIALFIRMA FOR RADIOTELEFONER
SKIBSRADIO OG WALKIE-TALKIES
v/ **OLE HANSEN**

FOLDAGER
Hansen.

TIPS VI TIPPER BLADET

Båden var en gave fra Carlsberglegatet for den indsats, vort dobbelt-sculler par Leo Skovø og Ture Grønlund Jørgensen havde præsteret i de foregående sæsoner. Den nye formand for D.F.f.R., direktør Knud Olsen, Svendborg, foretog dåben af single-sculleren, det var en glasfiberbåd, som D.F.f.R. havde givet en tredjedel i tilskud til. Båden fik navnet »Bibi« efter klubbens hyggeligste og morsomste mand, der altid er parat til at gøre klubben en tjeneste, Ingvar »Bibi« Andersen.

Rosæsonen 1968 startede med, at man døbte en ny trænerbåd, noget klubben aldrig tidligere havde haft. Trænerbåden, der fik navnet »Chris«, er på initiativ af Ole Hansen skaffet frem på den måde, at klubben har ladet tegne reklameskilte på båden og fået 6 forskellige firmaer til at betale.

Der gik nogle år, inden klubben igen fik nye robåde; til gengæld blev 3 langtursbåde og 1 kaproningsbåd døbt i jubilæumsåret.

Ved standerhejsningen den 12. april døbte borgmester Svend Aage Andersen en 4-årers langtursbåd. Båden, som klubben gav sig selv i jubilæumsgave, fik navnet »M. K.« efter Marie Klug, og den vil forhåbentlig i mange år være til minde og ære for den store indsats, Marie Klug har gjort for SR. Derefter døbte formanden for Gamle Svendborg-roere, snedkermester Harry Nielsen, en 2-årers langtursbåd af glasfiber. Båden var en jubilæumsgave fra GSR, og den fik navnet »Wolle« efter en af klubbens gamle støtter og medlem af GSR, Wulff, der nu er bosat i Odense.

Sct. Hansaften blev de 2 andre både døbt. Den ene af dem, en comb. toer uden styrmand og dobbelt-sculler, var en gave fra Albanifonden i anledning af jubilæet, og direktør Knud Thorup gav den navnet »Albani«. Den anden båd, en 2-årers langtursbåd, fik navnet »Thurø« og blev døbt af direktør Ruben Petersen, Sparekassen for Svendborg og Omegn. Båden var fortrinsvis købt for de pengegaver, klubben modtog til jubilæet, bl. a. fra Sparekassen for Svendborg og Omegn.

Efter at klubben i 1969 har kasseret 3 både, Victoria, Lindhardt og Ørkild, der henholdsvis var 36, 35 og 27 år gamle, rådes der idag over følgende både:

			døbt
Smut	2-årers kaproningsbåd	inrigger	1938
St. Jørgen	4-årers langtursbåd	inrigger	1939
Svend	firer med styrmand	outrigger	1939
Ole	4-årers kaproningsbåd	inrigger	1947
Aage	4-årers langtursbåd	inrigger	1948
Fionia	2-årers langtursbåd	inrigger	1948
Sus	toer med styrmand	outrigger	1949
Martin	single-sculler	klinkbygget	1950
Skarø	2-årers langtursbåd	inrigger	1950
Riber	single-sculler	klinkbygget	1952
Kvik	2-årers langtursbåd	inrigger	1954
Prins Christian	firer med styrmand	outrigger	1957
Bock	single-sculler	cravelbygget	1957
Orloff	2-årers langtursbåd	inrigger	1957
Carl	single-sculler	klinkbygget	1960
Peder Most	dobbelt-sculler	outrigger	1961
Tjalve	2-årers langtursbåd	inrigger	1962
P E J	4-årers langtursbåd	inrigger	1963
Hof	dobbelt-sculler / toer uden styrmand, combineret	outrigger	1965
Bibi	single-sculler	glasfiberbåd	1965
Chris	trænerbåd	motorbåd	1968
M. K.	4-årers langtursbåd	inrigger	1969
Wolle	2-årers langtursbåd	glasfiberbåd	1969
Thurø	2-årers langtursbåd	inrigger	1969
Albani	toer uden styrmand / dobbelt-sculler, combineret	outrigger	1969

Desuden har klubben den udstationerede båd fra D.F.f.R., Rudolf Schmidt, liggende. Det bliver ialt 26 både.

11 formænd gennem 75 år

H. P. Henriksen	1894—1895
F. D. Bang	1895—1897
C. P. Hedegaard	1897—1907
Martin Jensen	1907—1909
Ejnar Halberg	1909—1923
Lindhardt Rasmussen	1923—1933
J. P. Baagøe-Riber	1933—1948
Carl Hybel	1948—1957
Niels Peter Nielsen	1957—1961
Poul Pedersen	1961—1966
Per Busk	1966—

Ekstraordinære medlemmer

Grosserer Sophus Weber		afgået ved døden
Købmand C. M. Kauffmann		— — —
Tømrermester Chr. Rasmussen		— — —
Dr. C. P. Hedegaard	12/4 1918	— — —
Musæumsinspektør Johs. Olsen	17/4 1920	— — —
Redaktionssekretær V. Orloff	22/4 1922	— — —
Fabrikant Ejnar Halberg	15/4 1923	— — —
Konsul J. P. Baagøe-Riber	23/6 1958	— — —
Blikkenslagermester Carl Hybel	23/6 1958	— — —
Prokurist Aage Thomsen	23/6 1958	

Statistik 1944-1969

År	*Aktive*	*Ungdomsroere*	*Passive*	*Antal ture*	*Antal km*
1944	216	0	96	5608	56972
1945	237	0	98	5413	50816
1946	252	3	97	4154	41543
1947	224	21	103	4616	44031
1948	223	25	108	4987	42101
1949	233	19	113	6292	49738
1950	208	19	114	4697	35684
1951	231	39	113	5988	42591
1952	224	41	136	3150	25063
1953	177	12	111	3478	26551
1954	183	27	115	3726	40753
1955	168	25	114	4871	41882
1956	165	30	114	4539	37060
1957	182	51	99	5944	42770
1958	196	36	114	3630	25190
1959	118	59	105	2972	23891
1960	123	61	98	3265	29123
1961	132	59	91	3251	31735
1962	161	40	87	4018	32677
1963	136	51	89	2810	19672
1964	114	38	91	2646	21333
1965	138	32	91	2481	24709
1966	146	21	93	2304	17564
1967	182	71	96	4024	31877
1968	182	56	97	2981	21051
1969	171	48	90	3197	27276

-sakker De bagud?

eller skaffer De Dem
økonomisk forspring
med en bankbog i . . .

HANDELSBANKEN

- altid med i billedet...

GULDSMEDEN I GÅGADEN

L. A. Billing.

GULDSMEDEMESTER
KATTESUND . SVENDBORG

Sportspræmier

Righoldigt udvalg i moderne forlovelsesringe

Guld - Sølv

Ædel malm - Norsk tin

KØB BEDST OG BILLIGST . . .

gå i

PARKERING
lige ved døren

Herrehuset

E. SØRENSEN . OLLERUP . TELEFON 241851

Stort udvalg i sportsbeklædning, bl. a. trænings-dragter og sko.

NB! ENEFORHANDLING AF ROTRØJER

flaskeposten der altid er velset

SVENDBORG BRYGHUS

Bestyrelsen

har gennem årene bestået af:

Bogh. H. P. Henriksen	14/4 1894—1895
Toldassistent F. D. Bang	1894—1897
Købmand Johs. Højmark	1894—1897
Fabrikant V. Lange	1894—1921
Posteksp. G. Clausen	1894—1897
Toldassistent Albrechtsen	1895—1896
Læge Hedegaard	1896—1907
Købmand A. May	1896—1898, 1900—1902
Postassistent J. Thomsen	1896—1903
Kommis R. V. Rasmussen	1897—1898
Johannes Olsen	1897—1920
Toldass. J. Kromann	1897—1898, 1900—1906
Boghandlermedhj. Calberg	1897—1899
Fuldmægtig Østergaard	1898—1900
Boghandlermedhj. Schyth	1899—1901
Ingeniør Brooke	1901—1905
Kommis F. Stein	1901—1902
Bankassistent Lollesgaard	1902—1904
Kommis M. Petersen	1903—1905
Kommis P. Larsen	1902—1903
Fuldmægtig G. Galster	1903—1904
Tandlæge H. J. Secher	1905—1911
Bankassistent J. Alsing	1904—1906
Fabrikant Martin Jensen	1905—1907
Fotograf Steffensen	1906—1908
Kommis L. Dujardin	1906—1910
Fuldmægtig A. Jensen	1906—1907
Leutenant J. P. Baagøe-Riber	1908—1950
Einar Halberg	1907—1923
Kommis Ejler	1910—1912
Bankassistent Christoffersen	1910—1912
Fuldmægtig S. A. Rasmussen	1911—1915
Fabrikant O. Halberg	1912—1916
Kommis Pagh Bruun	1912—1913
Tømrerm. L.-Rasmussen	1913—1933
Kommis Arum	1915—1916
Kommis C. K. Christensen	1916—1917
Forvalter Rasmussen	1916—1917
Kommis Welm	1917—1918
Kommis Grønnegaard	1918—1919
Bogholder A. Madsen	1919—1920
Bankassistent Christoffersen	1919—1921
Fuldmægtig E. Nielsen	1920—1924
Blikkenslagermester C. Hybel	1921—1958
Blikkenslagerm. C. J. Rostgaard	1921—1925, 1927—1937
Grosserer Zinius Hansen	1921—1922
Smed Ingolf Johansen	1922—1930
Assistent Chr. Nielsen	1923—1925
Slagteriarbejder Chr. Knudsen	1925—1927
Cigarhdlr. Scheffmann-Petersen	1926—1930
Repræsentant E. Haastrup	1926—1927
Elektriker C. L. Nielsen	1927—1932
Maskindrejer E. Jørgensen	1930—1947
Bagermester Berntzen	1930—1932
Smedemester Fritz Corfitzen	1932—1946
Prokurist Aage Thomsen	1932—1946
Assistent, frk. Frida Poulsen	1933—1935
Kontorist, frk. E. Kjærgaard-Petersen	1935—1951
Bogholder Wiggo Engstrøm	1937—9/7 1937
Tømrerm. Helmuth Petersen	9/7 1937—1939
Lagerist O. Dela	1939—1941
Kontorist Chr. Klug	1941—1943
Lærer Johs. Brems	1943—1945
Værkfører Niels Peter Nielsen	1945—1946, 1951—1953, 1957—1961
Bibliotekar P. Skov	1946—1947
Kontorassistent Ole Pedersen	1946—1950
Fuldmægtig Arne Hoffmann	1946—1950
Kontorist P. Bøgh	1947—1947
Tømrer Niels Juel Madsen	1947—1948
Forvalter B. Krüger	1947—1951
Blikkenslager Rønlev Knudsen	1948—1948
Revisor Ole Olesen	1948—1950
Skorstensfejer Bent Schleimann	1950—1955
Sparekasseassistent Arne Røen	1950—1952
Kontorist Børge Jørgensen	1950—1954
Forretningsfører Marie Klug	1950—1964
Gartner Børge Sørensen	1951—1955
Kontorist Anne Schlebaum	1952—1953
Kontorist Lillian Rasmussen	1953—1954
Tandtekniker Inge Møller	1954—1962
Snedker Gunnar Olsen	1954—1956, 1958—1960
Elektriker Eskild Pedersen	1953—1956
Mekaniker Hans J. Buch	1955—1960
Kommis Mogens Johansen	1956—1958
Rensemester Søren Hougaard	1956—1958
Renseriejer Per Busk	1958—
Renseriejer Simon Busk	1958—1959
Konditor Egon Juhl	1959—1965
Elev Jørgen Steen Olsen	1959—1960
Assistent Flemming Hansen	1960—
Maskinmester Erik Hansen	1960—1962
Maskinarbejder Leif Jacobsen	1961—1961
Sygehusinspektør Poul Pedersen	1961—1967
Elev Ellen Nielsen	1962—1962
El-installatør Ib Kokborg	1962—1963
Kontorist Ingelise Rasmussen	1962—1963
Elev Anne Grete Nielsen	1963—1964
Revisorassistent Jette Rasmussen	1964—1968
Typograf Asbjørn Bak	1963—1966
Kontorist Ebbe Rosenberg	1965—1969
Kontorist Anne Lise Jensen	1966—1969
Kontorist Skjold Christensen	1966—1966
Maskinlærling John Rye Caspersen	1967—1968
Repræsentant Bent Pedersen	1967—
Konsulent Ole Hansen	1968—
Teletypesætter Laila Nielsen	1968—
Kontorassistent Merete Nielsen	1969—
Forvalter Erik Pilegaard Hansen	1969—

Den nuværende bestyrelse

Per Busk

Flemming Hansen

Ole Hansen

Bent Pedersen

Erik Pilegaard Hansen

Laila Nielsen

Merete Nielsen

BOGTRYK
OFFSET
TEGNINGER
KLICHEER

Svendborg Avis
TRYK

VILHELMSKILDEVEJ . 5700 SVENDBORG . TELEFON 21 46 21

TRIKOHL-RENSERIET